

W
e
F
E
O
R
D

DE PUZZEL VAN HET VMBO

PASCAL BOSSCHAART
'DE TRAINER IS DE BAAS'

PROLIEFS

adressen opleidingen

Hogeschool Rotterdam

Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41/fax (010) 241 42 11
www.hro.nl

Academiëplein (algemeen)

- Instituut voor Service Management
- Rotterdams Instituut voor Bouwkunde, Architectuur, Civiele Techniek en Stedenbouw (RIBACS)
- Techniek en Engineering
- Laboratoriumopleidingen

G.J. de Jonghweg 4-6, 3015 GG Rotterdam
telefoon (010) 241 48 41/fax (010) 241 48 02

Kralingse Zoom

- Opleiding personeel & arbeid
- Rotterdam Business School
- Economische Opleidingen (HES)
- Transfergroep Rotterdam (TR)
- Graduate Department

Kralingse Zoom 91, 3063 ND Rotterdam
telefoon (010) 453 62 00/fax (010) 452 70 51
telefoon TR (010) 453 60 60/
fax (010) 453 60 61

Museumpark

- Lerarenopleiding pabo
- Gezondheidszorgopleidingen
- Gedrag en maatschappij opleidingen
- Rotterdams Instituut voor Informatica Opleidingen (RIVIO)

Museumpark 40, 3015 CX Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41/fax (010) 241 42 11

Pieter de Hoochweg

- Maritiem Officier
- Pieter de Hoochweg 129, 3024 BG Rotterdam
telefoon (010) 448 45 03

Wijnhaven/Blaak

- Lerarenopleiding VO/BVE (Voortgezet Onderwijs/Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie)
- Wijnhaven 61, 3011 WJ Rotterdam
telefoon (010) 241 47 47/fax (010) 241 47 01

- Willem de Kooning Academie
 - Art, media & design
- Blaak 10, 3011 TA Rotterdam
telefoon (010) 241 47 50/fax (010) 241 47 51

Kubus

- Art, media & design/Lerarenopleiding
- Overblaak 85-87, 3011 MH Rotterdam
telefoon (010) 411 23 83/fax (010) 241 47 01

Regiolocaties

- Pabo
- S.M. van Gijnweg 6, 3317 JM Dordrecht
telefoon (078) 617 35 11

HOGESCHOOL ROTTERDAM

Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. De redactie beslist over de plaatsing van bijdragen. Bijdragen dienen ondertekend te zijn. Auteursrecht voorbehouden. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON **PROFIEN** 27 17-2-2005

Hoofdredacteur
Dorine van Namen

Eindredacteur
Sabine Schipper/Esmé van der Maolen

Redactie
Jos van Nierop, Pauline Tonkens,
Joke Zuidervaart (redactie-assistent)

Medewerkers aan dit nummer
Samira Bouyelma, Jos Govaart, Marieke Jansen, Menno Siljee,
Marie Louise Tabben, Hoger Onderwijs Persbureau [HOP].

Redactieraad
J. Deug, J. van Heemst, A.L.T. Notten, A.A. Soeteman,

Foto's
Ronald van den Heerik, Levien Willemsse

Illustraties
Annet Scholten, Kwannie Tang

Vormgeving
De WERF, Rotterdam

Bezoekadres
Museumpark 40, laagbouw bg, kamer 0.90.
(de redactie is geopend van ma. t/m vr. van 10.00 - 17.00 uur).

Postadres
Redactie Profielen, Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam,
telefoon (010) 241 45 75 fax (010) 241 45 80

Internetadres
www.profielen.hro.nl

E-mailadres
profielen@hro.nl

Inzenden
Kopij, ingezonden brieven en profijtjes inleveren op het redactieadres.

Advertenties (m.u.v. profijtjes)
Marketing Adviesburo Stokdijk,
Donau 137, 2911 HB Nieuwerkerk a/d IJssel,
telefoon (0180) 32 50 90, fax (0180) 32 63 00,
e-mail stokdijkmarketing@compuserve.com

Abonnement
Een jaarabonnement kost €25,- incl. 6% btw.
Informatie bij Joke Zuidervaart, telefoon (010) 241 45 75.
Een abonnement kan elk moment ingaan.

Druk
Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang
16

ISSN
1385-6677

Nummer 28 verschijnt op 23 maart

Uitgaan 6 De tupperware party

Interview 8 Feyenoord-speler Pascal Bosschaart

INHOUD

Achtergrond 24 HR-lectoren over de puzzel van het vmbo

Film & recensies 26 o.a. de nieuwe Grisham, Ray Charles en *The Aviator*

Hogeschool Rotterdam 12 onvoldoende keuzevakken (11), eerstejaars onderzoek (12), leren op Zuid (14), stage-instellingen in de knel (18), pot met goud op Zuid (18), ADHD (19)

Infobalk hogeschool Informatie over voorzieningen en diensten van de Hogeschool Rotterdam

Landelijk Nieuws 22 o.a. Doekle Terpstra, arbeidsmarkt cijfers

Rubrieken Real life soap (4), cultuur (5), keuzevakken (10), collega's (10), schrijvers in de HR (13), recht op de HR (15), clusterinfo (20), stage en beroep (20), smullen maar (28), tabtab (28), te doen (29), met de voeten bloot (29), afgestudeerd (30), bijbaantje (31), profijtjes (31), zakenprofieltjes (31), kunstprofielen (32)

**Ze zijn wereldberoemd op de Hogeschool Rotterdam: Samira, Marieke en Jos.
In deze real life soap kun je lief en leed met hen delen.**

foto: Levien Willems

**Marieke
ERUIT**

Eruit

Je krijgt steeds vaker de vraag gesteld als je wat ouder wordt: 'En wanneer ga jij er nu eens uit?' Het heeft bij mij even geduurd, maar nu gaat het er toch van komen: ik heb een kamer gevonden. Dat was niet makkelijk, zeker niet omdat ik nogal een aantal eisen had waar beslist aan voldaan moest worden: Het liefst met zijn tweeën, als het kan ook nog een bekende van mij. Twintig vierkante meter of groter is zeer welkom, maar blijft het dan wel betaalbaar? De locatie moet top zijn, niet te ver van mijn sportvereniging, niet te ver van mijn werk en al helemaal niet te ver van de stad. Ook wilde ik liever niet als vlees gekeurd worden. Misschien ken je dat wel: je wordt uitgenodigd om te kijken voor een kamer samen met nog vijftien andere wanhopige mensen en dan maar duimen dat jij in de smaak valt bij de bewoners. Ik heb er een hekel aan en doe er dus niet aan mee.

Wat ik zocht... is dus bijna niet te vinden. Ik was dan ook gestopt met zoeken. Tot ik opeens een sms'je kreeg van een vriendin dat er een kamer vrij was in het huis waar haar zus woont. Ik ben gaan kijken en vond het leuk! Op een goedkope aftershavenlucht die in de kamer hing en wat verf en verbouwwerk na, was dit eigenlijk wel een beetje wat ik zocht! De vraag was alleen wel of ik de volgende middag wilde beslissen. Hm, en ik had nog geen spullen, alleen een sapkan met zes glazen. Na hard nadenken en wetende dat ik niet snel weer zo'n kamer zou vinden, heb ik ja gezegd. Ben aan de slag gegaan met verf en kliklaminaat. Ik verhuis volgende week en heb er zin in. Alles zelf beslissen, hele avonden *Sex and the city* op dvd kijken, en gezellige etentjes. Financieel zit ik momenteel even aan de grond, maar ach, ik krijg er veel voor terug!

Marieke Jansen (derdejaars verpleegkunde)

REAL LIFE SOAP

Hogeschool-vip worden? Profielen is op zoek naar studenten die voor ons regelmatig een Real Life Soap-column willen schrijven over leven, liefde, studie, werk, kortom: alles wat je bezighoudt. Interesse? Neem contact op met de redactie via: profielen@hro.nl

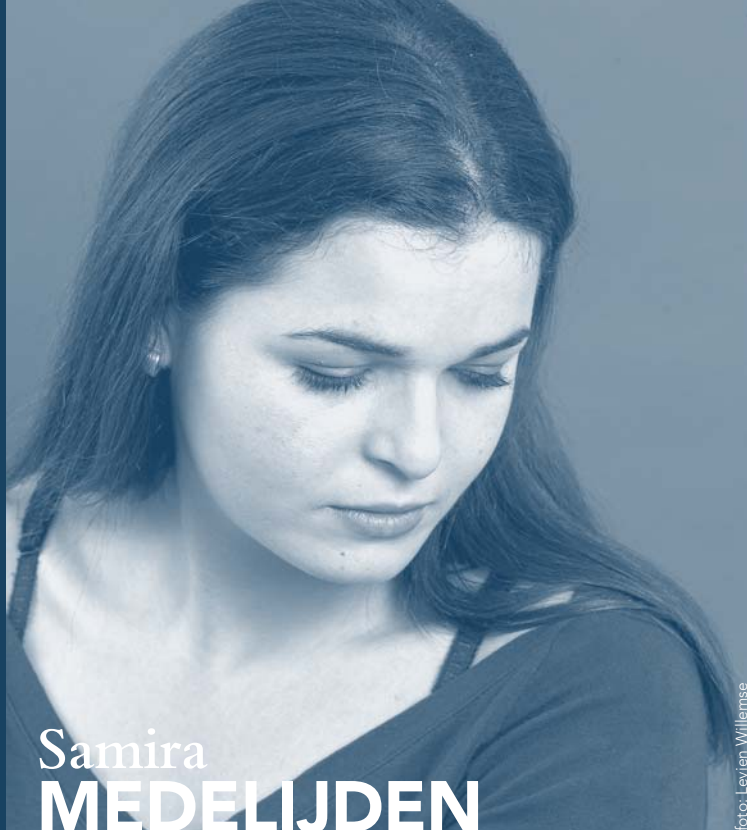
foto: Levien Willems

**Jos
SINGAPORE**

Singapore

Tijdens de kerstvakantie ben ik op vakantie geweest naar Singapore en Thailand. Nee, ik ben niet de ramptoerist gaan uithangen in Phuket, dat leek ons nogal ongepast. Allereerst vlogen we naar Singapore, waar mijn vader de laatste jaren van zijn carrière doorbrengt. Leo Beenhakker zou het 'zijn laatste kunstje' noemen. Omdat Singapore vroeger in handen was van de Engelsen heeft deze stadsstaat een sterk westers karakter. Je kunt hier duidelijk de verschillende bevolkingsgroepen onderscheiden waarvan de Chinese groep de grootste is. Wat opvalt in Singapore is dat het overal enorm schoon is en dat alle mensen ontzettend vriendelijk voor elkaar zijn. De vier miljoen inwoners lijken geruisloos en zonder problemen met elkaar te leven. Er is geen criminaliteit en toch vind ik Singapore absoluut niet ogen als een politiestaat. Overal staat zeer duidelijk aangegeven wat de boetes zijn voor bepaalde vergrijpen, zonder dat het nodig is om veel politie op straat in te zetten. Nederland zou hier een voorbeeld aan kunnen nemen. Ook Singapore is een handelsland waar de haven zeer belangrijk is. Ook Singapore is een land waar men goed is in het spreken van buitenlandse talen. Naast Engels is nog een taal verplicht op school. Ook Singapore heeft te maken met een gevarieerde samenstelling van de bevolking. Dé reden dat dit goed gaat, is dat men elkaar in Singapore de ruimte geeft om de eigen cultuur te ontwikkelen. Toch heeft men wel beseft dat je samen moet werken om tot grotere doelen te komen. Nederland moet haar eigen cultuur niet verliezen. Toch adviseer ik onze landsvertegenwoordiging om eens goed in Singapore te gaan kijken. Het is schrijnend om te zien hoe een land, dat in vele opzichten op Nederland lijkt, er toch vele malen beter voor staat. In ieder geval op menselijk vlak.

Jos Govaart (tweedejaars ibl)

Samira
MEDELIJDEN

foto: Levien Willemsse

HR

Medelijden

Het is altijd hetzelfde irritante liedje. Zeven weken lang bevind ik me in een sluimertoestand van stage, werk en socializen. Studeren is dan een abstract begrip; iets waar zo nu en dan over nagedacht, maar verder niet naar gehandeld wordt. Als het gevreesde woord tentamenweek weer veel te laat mijn kalme leventje binnendringt, schrik ik wakker uit mijn mentale studeercoma. Een week lang zit ik vastgekoekt achter mijn pc en er lijkt geen wereld meer te bestaan buiten de leerstof. Het onvermijdelijke slaapgebrek dat daarmee gepaard gaat, eist zijn tol: ik zie eruit als een zombie en mijn humeur is bagger. Ondertussen word ik continu getergd door een intens gevoel van medelijden, met mezelf welteverstaan. Want o jee, wat ben ik zielig. En o o o, wat moet ik nog veel doen. Dan eindelijk, alsof er geen einde aan lijkt te komen, is het weer voorbij. Ditmaal ben ik ervan overtuigd dat mijn prestatie beloond dient te worden. Consumptiedrift is het credo. Ongegeneerd laat ik alle frustraties van de afgelopen week los op mijn bankrekening. Na uren shoppen keer ik verzadigd en opgelucht terug naar huis. Daar aangekomen zet ik de tv aan en bekijk ik nog eens tevreden mijn buit. De woorden collectieve verkrachting, brandstichting en kindsoldaat trekken mijn aandacht. Ik verplaats mijn slaperige blik van mijn nieuwe, veel te dure, schoenen naar het beeld. Daar zie ik een jonge vrouw gehuld in niets dan een lap stof, staand in een decor van smeulende puinhopen en dode mensen. Ze huilt hartverscheurend, haar ene arm naar de hemel gericht, in haar andere een dood kindje. De realiteit heeft me ingehaald. Ineens sta ik weer met beide benen op de grond. Weer word ik overmand door een intens gevoel van medelijden, deze keer met een flinke dosis schaamte. Ik kan nog maar één ding denken: wat ben ik toch een ondankbare zeiktrut.

Samira Bouyelma (derdejaars lerarenopleiding maatschappijleer)

In het Wereldmuseum Rotterdam is een kleine collectie voorwerpen permanent tentoongesteld onder de noemer 'beeldvorming'. Hoe keken en kijken we tegen andere culturen aan en wat zijn de populaire clichébeelden?

Beeldvorming 'LIEF MAAR LUI'

Zigeuners stelen maar spelen mooi viool, Surinamers zijn lief maar lui en joden zijn altijd op geld uit. Van jongs af aan krijgt iedereen uit iedere cultuur te maken met deze en andere vooroordelen. Een van de bekendste clichés is de grote ronde kookpot waarin een gevangen genomen blanke, benauwd kijkende missiepater gaar wordt gestoofd terwijl een aantal negers er watertandend omheen danst met mes en vork in de aanslag, klaar om toe te happen als de tam tam verstomd is. Dit thema komt in diverse stripverhalen, zoals Kuifje en Sjors en Sjimmi, voor. Ook in pretparken zijn varianten op dit thema te beleven. Stereotype beeldvorming, zoals het vermeende kannibalisme dat aan zwarten wordt toegeschreven, verspreidt zich wel vaker op deze komisch bedoelde wijze.

Beeldvorming over vreemdelingen en andere culturen verbreidt zich dikwijls indirect, via strips, kinderboeken, televisieprogramma's en lesmateriaal. Eenmaal volwassen geworden vergroot men, gewild of ongewild, via de media, de bioscoop, boeken en reisgidsen de 'wetenschap' over zeden en gebruiken van andere culturen. Interessant is de visie die westerlingen ten opzichte van oosterlingen hebben in het licht van de kolonisatie. Het westen beschouwde zich onmiskenbaar als superieur tegenover het oosten, dat als gewelddadig en magisch werd neergezet. Het waren niet alleen de wetenschappers, maar ook de wereldreizigers, kunstenaars en schrijvers die een grote rol hebben gespeeld in de ontwikkeling van de fantasie over andere culturen.

In deze kleine tentoonstelling staat een aantal objecten die nog niet zo lang geleden als serieus en normaal werden ervaren. Zo is er een blanke pater te zien die zijn hand op het hoofdje van een klein, kennelijk pas bekeerd, negertje legt dat op zijn knietjes naast hem zit en devoot naar de grond kijkt. Of wat te denken van het zondagschoolboekje van Betsy Buunk dat in 1946 verscheen met de veelzeggende titel *Een bruine jongen*. De objecten met het onderwerp China zijn nog steeds actueel, zoals het Rotterdamse jongetje op het evenementenaffiche uit 2001 dat dezelfde hoed en vlecht draagt als de Chinees op het snoepblikje uit 1920. Voorzover bekend is de collectie van het Wereldmuseum de enige die laat zien wat de westerse mens vindt van andere wereldburgers.

Pauline Tonkens

Voor meer info www.wereldmuseum.rotterdam.nl

CONDENS KAAS

Omdat 'retro' het meest gebruikte modewoord van de laatste tijd is, omdat echte trendsetters weten dat cocoonen – knus thuis op de bank in plaats van jezelf aan drank en drugs te buiten gaan in een discotheek – in hipheid momenteel alleen overtroffen wordt door een cursus breien (!) en omdat jeugdsentiment (wiens moeder of oma heeft het niet in huis?) ook toe kan slaan bij studenten. Daarom dus. De Tupperware party.

In 1944 richtte scheikundige Earl Tupper de *Tupperware Plastics Company* op. Zijn huishoudelijke producten werden gemaakt van de stof polyethyleen. In eerste instantie verkocht Tupper zijn creaties in warenhuizen en ijzerhandels, maar de unieke eigenschappen van het Tupperware-materiaal en de kwaliteit van de sluiting ('Luchtdicht en lekvrij!') kwamen zo niet echt tot hun recht. Tupper ontwikkelde het *Home Party Plan*, de ideale manier om de producten rechtstreeks aan de consument te demonstreren. Het werd een groot succes en vanaf 1951 tot nu wordt Tupperware alleen op deze manier verkocht. De gastvrouw stelt haar huis ter beschikking, nodigt een aantal vriendinnen uit en de consulente komt langs om de producten te demonstreren en natuurlijk te verkopen aan de dames (en de enkele verdwaalde heer die tegenwoordig steeds vaker opduikt in het circuit).

Tupperware-carrière

Esmay Bouman draait er niet omheen. 'Ik ben Tupperware gaan verkopen omdat het zo duur is!' De vrolijke Surinaamse consulente, onmisbaar als je van je Tupperware party een beetje een swingende boel wilt maken, is inmiddels al tien jaar lid van de Tupperware familie en vaart daar wel bij. Met haar bulderende lach en grootse verhalen over cruises, vakanties en auto's op kosten van Tupper weet ze je bijna zover te krijgen dat je je serieus af gaat vragen waarom je zelf nooit achter een carrière als Tupperware-consulente bent aangegaan. Het succesvolle

Tuppersysteem vertoont pyramide-spelachtige trekjes waarin medewerkers commissie krijgen voor alles wat ze doen: Voor de consulente extra procentjes van de omzet, een dankje-wel- en een bonuscadeau voor elke Tupperware-gastvrouw die een ander zo gek weet te krijgen ook een party te 'hosten', gratis Tupperware producten voor zowel de gastvrouw als de consulente bij behaalde successen en als de consulente ervoor zorgt dat ze andere consulentes aanbrengt en daar manager van wordt, snoept ze ook daar weer wat commissie vanaf. Kortom, zoals Esmay zelf samenvat: 'Je kan een leuk leven leiden met Tupperware.'

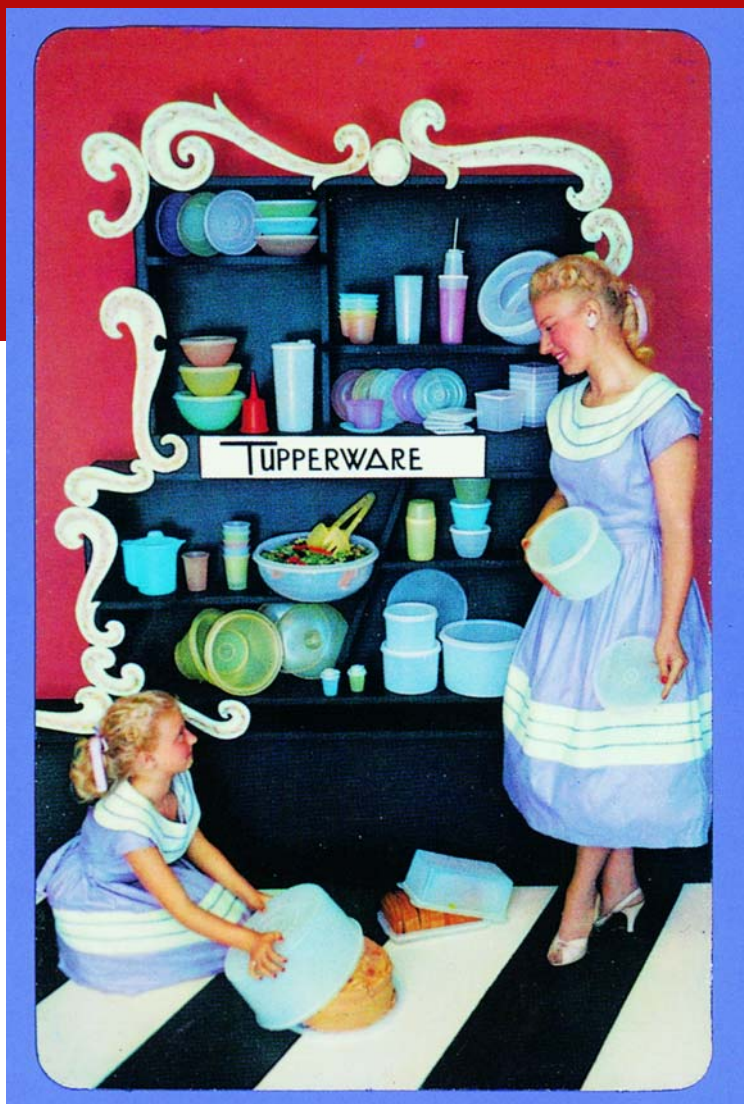
Als je eenmaal in het 'circuit' zit, is het een kwestie van tijd voordat je hele keuken volstaat met handige bakjes, onverwoestbare ovenschalen en multifunctionele opbergdozen. 'Want', verzucht één van de aanwezige dames, 'kennissen organiseren een party naar aanleiding van jouw party en dan voel je je verplicht om ook bij hen te komen en iets te kopen. Soms wordt het dan wel iets te veel van het goede.' Met name de portemonnee zal eronder lijden, want het verzamelen van Tupperware is geen goedkope liefhebberij.

Terwijl de aanwezige dames, acht in totaal, koffie drinken en de koetjes en kalfjes langs laten komen, stalt Esmay haar waren uit op de tafel van de gastvrouw. Allereerst mogen we ons verwonderen over de zwarte Ultraplus ovenschalen, 'ook geschikt voor de magnetron!' 'Combikoken is opnieuw leren koken', aldus Esmay. Want voor diegenen die de magnetron alleen maar gebruiken voor ontdooien en opwarmen, gaat er door de Ultraplus een wereld van mogelijkheden open! 'Vijf minuutjes in de magnetron, even nagaren en je groente is klaar! Geen water toevoegen, de groente kookt in zijn eigen vocht!' De broccoliroosjes blijven inderdaad opvallend fris en groen na een behandeling in de magnetron, dat heeft vast iets met de speciale schaal te maken. De dames drommen nieuwsgierig om de keukentafel heen voor de volgende demonstratie, namelijk het bereiden van broccolisoepp in de magnetron. In één van de blauwe Microplus schalen ('makkelijk doordringbaar voor microgolven') gaan ui, knoflook, boter en een bouillonblokje. Hup, even op de hoogste stand terwijl ondertussen een vrijwilligster de broccoli 'scheert' en de worteltjes hakt. Dit alles uiteraard met behulp van de vreselijk scherpe en ergonomisch verantwoorde Tupperware messenset. De ui werd overigens traanloos gehakt in de handige Tupperware Quick Chef keukenhulp, en de knoflook? Nooit meer vieze vingers met de speciale pers, slechts € 29,95!

trucs en tips

Terwijl de broccolisoepp staat te pruttelen, worden de koffiekopjes verruild voor de eerste glaasjes wijn.

IN JE DOOS

Tupperware-ervaringen gaan over en weer, er blijken in een gemiddeld Nederlands huishouden problemen aan de orde te komen die je fantasie te boven gaan. 'Condens in je kaasdoos? Daar heeft Tupperware wat op gevonden met de unieke CheeSmart met het CondenseControl deksel!' Voor het luttele bedrag van € 32,95 hoef je je dus nooit meer zorgen te maken over de vochtthuishouding van je Edammer. Ook de radijs, prei en paprika die

een reguliere bewaarmethode te benauwend vinden, kunnen verwend worden met de 'ademende' FridgeSmart koelkastdozen. Eén of twee klepjes open voor de luchttoevoer van en naar al uw groentesoorten, en natuurlijk met geribbelde bodem zodat uw verse groente niet in zijn eigen nattigheid hoeft te liggen! De trucs en

tips voor een optimaal keukengenot vliegen je om de oren. En ook al zijn de prijzen van de producten nog zo exorbitant hoog (een ergonomische blikopener doet maar liefst € 34,95), geheel tegen de Hollandse natuur in roemt het gezelschap vooral de ongelofelijke handigheid van al deze onmisbare keukenprullaria en wordt er over de kosten niet gerept. Dat is een ongeschreven regel in Tupperware-land: dat het duur is weten we allemaal, dus daar lullen we niet over.

De broccolisloep is voortreffelijk, de onmisbaarheid van de trendy taartdoos is aangetoond en het mandje met complementaire cadeautjes (ondefinieerbare voorwerpjes die bij navraag een augurkenprikker, een suikerklontjesklemmetje en een multifunctioneel rubber lapje zijn, 'Heel handig om potten mee open te draaien!') is rondgegaan. Met een blik die het midden houdt tussen hebbelijkheid en lichte wroeging ('Heb ik dat eigenlijk wel écht nodig?') zitten de dames met het bestelformulier op schoot de folders door te bladeren. Eens even kijken: zit er nog iets tussen wat enigszins aantrekkelijk is voor een gemiddelde student? Ervan uitgaande dat je niet meer bij je ouders woont en ook niet je keuken deelt met tien medehuisgenoten én dat je van nature een geordende aard hebt: Ja, wellicht. De afgeprijsde, 12-delige set Ruimtespaarders bijvoorbeeld. Handige bakjes in allerlei maten waar je pasta, chips, nootjes, rijst of noem maar wat in kan opbergen.

multiculti Tupperware

Ach, al zou je het alleen maar kopen om Esmay een plezier te doen. Niet dat ze het van je verwacht, nee hoor, helemaal niet zelfs. 'Bij Nederlanders is nee ook nee. Ze bestellen altijd veel minder dan bijvoorbeeld Surinamers. Die zijn veel makkelijker over te halen, haha! De meeste Surinamers vinden Nederlanders krenterig, maar ik vind eigenlijk dat ze gewoon bewuster kopen. Surinamers bestellen meer omdat ze het mooi vinden en kopen vaak teveel waardoor de betaling soms achterwege blijft. Dan zeg ik ook wel zoets van: anders bestel je dit en dat een volgende keer. Ze willen mij niet teleurstellen, maar ik wil niet dat ze meer geld uitgeven dan ze kunnen.' Tien jaar Tupperware heeft van Esmay een ervaren verkoopster gemaakt. 'Nederlanders betalen altijd direct de week erop, die zijn daar heel netjes in. Surinaamse party's doe ik meestal aan het begin of midden van de maand, want dan kunnen ze eind van de maand betalen. Het zijn wel hele gezellige party's, waar altijd eten is en het feest de hele avond door kan gaan. Bij Nederlanders is dat heel anders. Op party's in Amsterdam verkoop ik altijd het meest. Ja je leert de mensen heel goed kennen met dit werk!'

Terwijl Esmay de cultuurverschillen in Tupperware uit de doeken doet, vullen de dames hun bestelformulieren in. Hoewel iedereen me van tevoren waarschuwde dat ik vast met een hele lading Tupperware thuis zou komen, bestel ik niets. Ik denk dat er een periode is in je leven dat je Tupperware koopt en in die periode ben ik nog niet aanbeland. Ik zie nog niet de toegevoegde waarde van het bewaren van kliekjes in een Tupperware luchtdichte vershoudcontainer in plaats van in een oud bakje van de afhaalchinese. Dat laatste gaat in mijn optiek ook prima. Ondanks dat geen weggegooide avond, want gezellig tuiten met Tupperware heeft wel zijn charme.

Sabine Schipper

Het kan hard gaan in de voetballerij: Het ene moment staat Feyenoord met de UEFA Cup op de Coolsingel (2002) en een dikke twee jaar later is de club het zorgkindje van de eredivisie aan het worden. De kans op een plekje in de top drie wordt hoe langer hoe kleiner en coach Ruud Gullit lijkt daar weinig aan te kunnen veranderen. Verdediger Pascal Bosschaart (24), Rotterdammer én Feyenoorder in hart en nieren, is er het type niet naar om de moed te verliezen. *Profielen* trof hem in De Kuip.

PASCAL BOSSCHAART

GEEN TIJD MEER VOOR GRAPPEN

Hoe kijk je net na de winterstop aan tegen de komende periode? Er wordt momenteel nogal gediscussieerd over de selectie van Feyenoord.

‘Het is vooral zaak om beter uit de verf te komen dan voor de winterstop. We zijn te laag geëindigd, wij horen eerste of tweede te staan en we staan nu vierde. Wat dat betreft kunnen we de extra versterking door nieuwe spelers wel gebruiken.’

Feyenoord heeft het momenteel een beetje moeilijk om zijn draai te vinden. Hoe beïnvloed jou dat persoonlijk? Raak je dan gefrustreerd of word je juist extra gemotiveerd?

‘Beide eigenlijk wel. Als het team niet goed presteert, dan voldoe je zelf ook niet helemaal en dat was voor de winterstop bij mij ook zo. Ik had een mindere periode en je probeert jezelf en anderen dan uit de put te halen. Als dat niet lukt, is dat wel frustrerend. Ik ben altijd wel iemand die het voortouw neemt. Dat ben ik ook wel een beetje aan mijn stand verplicht, ik speel nu al acht seizoenen betaald voetbal. Ik ben wel jong maar ook behoorlijk ervaren. Dan mag je het voortouw wel nemen.’

Ook door supporters wordt nog steeds veel gediscussieerd over jouw plek in het veld. Voor eens en altijd: Ben je een linker verdediger of een middenvelder?

‘Ik ben van linksmidden naar linksback verhuisd en daar zal ik ook in de competitie blijven staan, denk ik. In eerste instantie wilde Ruud Gullit mij op linksback neerzetten, maar hij had het gevoel dat ik daar niet wilde spelen. Dat was niet terecht, want ik zou alles aangrijpen om gewoon te spelen en als de trainer tegen mij zegt dat ik op linksback moet, dan sta ik daar. Hij is de baas. Natuurlijk heb ik wel een persoonlijke voorkeur en ik vind het ook zo goed aan deze trainer dat hij dat ook bekijkt en daar met je over praat. Ik kan wel blijven volhouden dat ik liever op het middenveld speel, maar dan zal ik de concurrentie moeten aangaan met iemand anders en dan zou het kunnen zijn dat ik helemaal niet speel en dat is dan mijn eigen schuld.’

Wat is zowel qua voetbal als qua sfeer binnen de club het grootste verschil tussen FC Utrecht en Feyenoord?

‘Het zijn twee vergelijkbare clubs, alleen Feyenoord is gewoon vele malen groter. Bij Utrecht is het wat gezelliger, maar dat is ook logisch. Je zit nu bij een topclub en daar moet je presteren. Als je bij Utrecht een keer verliest, stappen ze makkelijker over die nederlaag heen. Wat voor de sfeer binnen het team lastig is, is dat er allemaal internationale voetballers bij Feyenoord spelen en je elkaar dus niet altijd kan verstaan.

Daarbij heb je naast het taalprobleem ook te maken met allemaal verschillende culturen, dus je kan weleens iets zeggen wat door een ander heel verkeerd wordt opgevat. Nederlanders zijn natuurlijk vrij direct, en de buitenlandse nieuwkomers zijn vaak in hun eigen land al grote sterren, maar hier moeten ze weer helemaal opnieuw beginnen. Dat veroorzaakt weleens problemen.’

Henk Spaan schreef in de nadagen van het Dick Advocaat-tijdperk: ‘Dat Bosschaart nog nooit is geselecteerd voor Oranje, is het zoveelste symptoom van de treurige fantasieloosheid van het beleid.’

‘Nou, dat is een aardige uitspraak, toch? Het vleit je wel als iemand die er verstand van heeft zo over je praat. Ik moet eerlijk zeggen dat ik wel gehoopt heb op een selectie. Maar ja, die is tot op heden niet gekomen. Mijn naam is gevallen bij de voorselectie maar ik heb verder niks gehoord. Ik was zeker teleurgesteld, maar dat kwam vooral doordat de KNVB had gezegd: ‘Dit is de lijst waaruit de spelers geselecteerd gaan worden.’ Toen er opeens mensen afvielen, kwamen er toch andere spelers op die lijst te staan. Dat was een beetje krom naar mijn idee. Maar ja, wat kun je er aan doen, ik kan moeilijk Van Basten bij zijn strot grijpen, haha, daar schiet je niks mee op.’

Jij zei ooit: ‘Toen ik van de lagere school afkwam kreeg ik havo/vwo advies. Ik ben toen naar de mavo gegaan en uiteindelijk heb ik mijn vbo-diploma gehaald. Voetbal stond voor mij altijd bovenaan.’ Nog geen spijt gehad van die beslissing?

‘Achteraf heb ik best spijt dat ik mijn school een beetje verwaarloosd heb. Aan de andere kant ben ik nu geworden wat ik van kleins af aan al wilde zijn. Maar als er wat met me zou gebeuren, even afkloppen, dan heb ik geen poot om op te staan. Ik heb alleen een vbo-diploma, daarmee kom je tegenwoordig niet eens meer als caissière aan de bak. Ik heb in de tussentijd wel cursussen gedaan en wat trainingsdiploma's gehaald, daar zou ik eventueel op terug kunnen vallen.’

Heb je misschien plannen om na je voetbalcarrière school weer op te pakken of helemaal iets anders te gaan doen?

‘Nee, ik wil altijd in de sport blijven, hoe dan ook. Trainer of assistent-trainer, of anders lijkt het me geweldig om bijvoorbeeld jonge spelers te gaan begeleiden. Als ik om wat voor reden dan ook geen profvoetballer had kunnen worden, had ik een probleem gehad want er is niks anders wat ik zou willen doen. Ik ben altijd buiten, mag doen wat ik leuk vind en ik verdien er

nog een leuke boterham mee ook, wat wil je nog meer?’

In je FC Utrecht-tijd werd over je gezegd dat je nogal een lolbroek was. Heb je bij Feyenoord al een practical joke uitgehaald?

‘Nee, dat is heel gek, maar dat lukt eigenlijk niet meer. Bij Utrecht heb ik een keer bij de directeur de neuzen van zijn schoenen afgezaagd. Dat zie ik mezelf bij Van den Herik nog niet doen! Ik hou wel van een geintje, hoewel het met al die verschillende talen ook weer extra lastig wordt. Echt een *practical joke* heb ik hier nog niet uitgehaald. Wat dat betreft word ik wel wat serieuzer van Feyenoord, de druk om te presteren en de status van de club. Maar samen met mijn oude Utrecht-maatje Dirk Kuijt zorg ik wel altijd voor de gezelligheid.’

Wat vind jij als geboren en getogen Rotterdammer het mooist aan deze stad?

‘Ik had laatst een fotoshoot en toen ben ik voor het eerst van mijn leven op de Euromast geweest. Dat vond ik toch wel geweldig, om daar te staan. Sowieso vind ik de hele stad mooi, de gezelligheid, de mensen zijn vriendelijk, je kent iedereen wel een beetje. Als ik uitga, wat niet vaak voorkomt want als profvoetballer heb je je rust hard nodig, gaan we meestal op maandag. Ik hou niet echt van grote clubs. Ik vind de Skihut gezellig, veel Nederlandstalige muziek, mensen die op de bar gaan zingen en zo.’

Als voetballer ben je een rolmodel voor jonge kinderen. Doe je daar nog wat mee?

Ik ben ambassadeur van de Youngsters, de afdeling van de supportersvereniging voor jongeren. Een paar keer per jaar ben ik bij bijeenkomsten met hen, ze kunnen dan vragen stellen en we gaan ook dingen met ze doen. Als club zijn we ook ambassadeur van het Sophia Kinderziekenhuis. Een aantal maal per jaar gaan we dan op bezoek bij ernstig zieke kinderen. Voor ons is dat een kleine moeite, maar voor hen is dat heel bijzonder. Het is wel erg confronterend om bijvoorbeeld bij een kindje met leukemie te komen, niet iedereen kan daar tegen. Ik ben ook nog actief bij de Utrechtse stichting Klein Galgenwaard, die jongens van de straat haalt en ze leert voetballen.’

Sabine Schipper

'We vertellen elkaar niet

Ze zijn dertig jaar getrouwd en collega's op de lerarenopleiding beeldende vorming. Hij werkt er één, zij tweeënhalve dag per week: Leo Vroegindeweij en Anne-Ruth Meijer.

Ze leerden elkaar kennen op de lerarenopleiding in Amsterdam; daar studeerden ze samen. Ze werkten als collega's op de hogeschool voor de kunsten in Amsterdam en nu werken ze alweer bijna vier jaar samen op de Wijnhaven. Leo is beeldhouwer en geeft beeldproject, Anne-Ruth geeft kunstgeschiedenis en kunsttheorie.

Anne-Ruth: 'We praten natuurlijk wat uitgebreider over de studenten dan wanneer je gewone collega's bent. Naast dat ik lessen verzorg, ben ik

ook eindstudeiementor. Maar als ik van de studenten persoonlijke zaken te horen krijg, bijvoorbeeld over waarom ze studievertraging hebben opgelopen, dan vertel ik dat niet aan Leo. Ook 's avonds niet, dat kan echt niet. Behalve als de student toestemming geeft, nadat ik heb gevraagd of hij het vervelend zou vinden als ik het in het team vertel.'

Leo: 'Studenten moeten met de mentor vrij over mij kunnen praten. Wij proberen dit zo collegiaal mogelijk op te vatten, je hebt allebei je functie en daar moet je je aan houden. Als het goed met een student gaat, dan is dat leuk om over te praten.'

Anne-Ruth: 'We reizen één dag per week samen en dan praat je weleens wat langer over het werk.

We proberen zoveel mogelijk de lessen op elkaar te laten aansluiten, maar dat wordt in het team besproken, dat pakken we integraal aan.' *Leo:* 'Vroeger, toen wij zelf op de lerarenopleiding zaten, waren de beeldende vakken opgedeeld in verschillende afdelingen, zoals tekenen, handvaardigheid en textiel. Die werkten absoluut gescheiden van elkaar, het waren een soort sektes. Nu is die scheiding er nog nauwelijks. Er is formeel geen onderscheid meer tussen tweedimensionaal en driedimensionaal. Het gaat er vooral om tot ideeontwikkeling te komen.'

Hulpverleners in acute situaties

Zaalvoetbal, Vietnamees, belastingaangifte zelf verzorgen of zakelijk telefoneren in het Duits. Het keuzeonderwijs biedt de mogelijkheid om onderwijs te volgen bij een andere opleiding binnen de hogeschool om zo ook eens over de grenzen van je eigen studie heen te kijken. *Profielen* kijkt met je mee en ging dit keer op bezoek bij 'hulpverleners in acute situaties'.

Vandaag staan de eindtoets en het praktijkexamen van het keuzevak hulpverlening op de agenda. Op de gang staan Thomas (facility management), Emiel (lerarenopleiding Engels), Elisa en Hester (beide cmv) te wachten op hun beurt voor het praktijkgedeelte. Het schriftelijke tentamen is net achter de rug en de studenten zijn er niet helemaal tevreden over. 'De toets bestond uit meerkeuzevragen met antwoorden in de vorm van stellingen. Het was vaak niet duidelijk wat nou het juiste antwoord was. Daar gaan we het nog wel even over hebben met degene die erover gaat.' Het gesteggel over de toets zal moeten wachten, want cursusleidster Simone Dijkstra van het Rescue Opleidingsinstituut vraagt het viertal binnen in het practicumlokaal. Al spoedig hangen Thomas en Elise met rood aangelopen hoofd over twee reanimatiepoppen terwijl Emiel de enkel van Hester zo keurig als hij kan inzwachtelt. Reanimatie en het verbinden van wonden zijn, net als bijvoorbeeld omgaan met botbreuken en vergiftiging, vaardigheden die de studenten na het volgen van dit vak onder de knie moeten hebben. Een officieel EHBO-diploma krijgen ze niet, daar zijn namelijk nog veel meer voorwaarden aan verbonden en als echte EHBO'er wordt je verplicht om elk jaar een opfriscursus te doen. 'Ik ben niet van plan om dat te gaan doen', aldus Emiel. 'Ik vind het handig om de beginselen te weten en wie weet heb ik er nog eens wat aan, maar het is niet mijn hobby.'

Reanimeren is volgens Simone vaak het moeilijkste onderdeel van de toets.

Illustratie: Annet Scholten

KEUZE

De studenten raken aardig buiten adem van het vijf minuten beademen en toepassen van hartmassage, en dan te bedenken dat een echte reanimatie soms wel een half uur door kan gaan! De beoordeling van Simone lijkt mild; hoewel Thomas het verkeerde materiaal gebruikt bij zijn drukverband en tijdens het reanimeren de borstkas van zijn 'patiënt' af en toe wel héél diep indrukt, ziet Simone geen reden om hem niet te laten slagen voor het practicum. De andere drie komen er, op een paar schoonheidsfoutjes na ('Waarom houdt je die neus constant dicht, Elisa?'), ook goed vanaf. Simone: 'Ik let op hoe studenten handelingen uitvoeren en hoe ze het slachtoffer benaderen. Als een handeling niet helemaal goed wordt uitgevoerd, reken ik niet de hele handeling fout, dan krijgt de student een lager cijfer. De meeste studenten slagen.' Een makkie, dat praktijkexamen. Nu nog even in debat over de toets. Sabine Schipper

alles'

Anne-Ruth: 'Je ziet nu ook dat de scheiding tussen de autonome kunsten en design aan het vervagen is. Beeldend wordt één groot gebied, waarbij de blik op de wereld belangrijker is geworden. Wat wij proberen uit te dragen is dat de studenten in staat zijn een directe toepassing van dat wereldbeeld te realiseren.'

Leo: 'Niet veel collega's weten dat we getrouwd zijn. Laatst vroeg één van hen: Hebben die twee wat met elkaar? We zijn al dertig jaar getrouwd. Op school is Anne-Ruth mevrouw Meijer en ik meneer Vroegindeweij.'

Pauline Tonkens

foto: Levien Willemse

collega's

Clusters moeten meer **VAKKEN** keuzevakken aanbieden

Er moeten meer keuzevakken komen, dan wel bestaande vakken moeten vaker worden aangeboden. Dit is de nadrukkelijke opdracht van het college van bestuur aan de clusters van de HR. Het afgelopen halfjaar bleken de clusters namelijk onvoldoende ingespeeld op de grotere vraag.

De toegenomen vraag is met name veroorzaakt door de invoering van het ROM (Rotterdams Onderwijsmodel). 'Het keuzeonderwijs is daarin naar het eerste en tweede jaar geschoven, terwijl het vroeger verdeeld was over vier jaar', vertelt Theo Vleeskens, eindverantwoordelijke voor het keuzeonderwijs. Omdat nu ook de ouderejaars nog keuzeonderwijs moeten volgen, was er dus in één keer veel meer aanbod nodig. Verder houden clusters zich nu aan de regels van het ROM.' Voorheen gaven clusters immers vaak een eigen invulling aan het keuzeonderwijs. Daarbij waren vakken bijvoorbeeld te veel gericht op de eigen opleiding, terwijl dat juist niet de bedoeling is van keuzeonderwijs. 'Maar het noodzakelijke extra aanbod is dus helaas nog niet gerealiseerd.'

Het feit dat de keuzevakken op maandag, de hogeschooldag, gegeven moeten worden, heeft geleid tot een geringere beschikbaarheid van docenten.

'De clusters zullen dan naar andere mensen moeten zoeken', benadrukt Vleeskens die aangeeft dat de clusters sowieso externen mogen inhuren als ze zelf niet voldoende menskracht hebben. 'Maar de drukte vanwege de algehele invoering van het ROM heeft ervoor gezorgd dat het keuzeonderwijs niet bij alle clusters de hoogste prioriteit heeft.' Van de clusters wordt verwacht dat ze elk plusminus vijftien verschillende keuzevakken, meerdere keren per studiejaar, aanbieden. Daarbij zal er overigens, meer dan voorheen, ook naar de kwaliteit en relevantie van vakken worden gekeken. Vleeskens: 'De bedoeling is om in de toekomst alle keuzevakken te evalueren. De programmaraad die zich daarmee bezighoudt heeft al een aantal vakken geschrapt. Daarbij gaat het om zogenoemde pretmodulen en om een aantal literatuurstudies waarbij al jaren met hetzelfde boek werd gewerkt of modulen die te boek stonden als te makkelijk.'

Het afgelopen half jaar deden er zich eveneens problemen voor bij het inschrijven. De computer-programmatuur bleek niet berekend op de grote toestroom aan studenten die, veelal tegelijk, wilden inschrijven. De onvolkomenheden in de apparatuur zijn zo goed als verholpen, maar het leidde wel tot klachten van studenten. Vleeskens: 'Het was zuur voor studenten die eerst niet konden inschrijven en later terugkwamen en erachter kwamen dat hun favoriete vak vol zat.' Dat sommige studenten, vanwege de problemen met de keuzevakken, mogelijk worden geconfronteerd met een (negatief) bindend studieadvies (bsa) heeft Vleeskens gehoord. 'Maar van concrete voorbeelden weet ik niet en ik denk dat de overgangsmaatregel veel oplost.' Genoemde maatregel heeft het college onlangs genomen en houdt in dat de clusters dit half jaar toch nog een deel van de keuzevakruimte mogen invullen met opleidings- of clusterspecifieke activiteiten of vakken.

Jos van Nierop

Assessment Centre
 Museumpark 010-241 44 00

Bureau inschrijving & trajectbegeleiding

Bureau inschrijving 010-241 42 00:
 Museumpark kamer MH 02.212
 Openingstijden 08.00-16.30 u.
 Bureau hogeschoolbreed keuze-
 onderwijs 010-241 45 22:
 Museumpark kamer MH 02.212,
 E-mail mipsmaster@hro.nl
 Bureau Instroom 010-241 43 37:
 Museumpark kamer MH 02.212

Bureau Studievoorzichting

Openingstijden ma/ di/do 9.00-17.30 u,
 wo/vr 9.00-17.00 u.
 Museumpark, e-mail
 studievoorzichting@hro.nl

Copyshops Cendris
 Kralingse Zoom 010-453 62 18
 Museumpark 010-241 42 01
 Academieplein 010-241 49 16

Decanen

ACADEMIEPLEIN
 Theo van der Burg (wo afwezig)
 010-241 48 44, kamer B 110
 Mieke Bos (vr afwezig)
 010-241 48 45, kamer B 102

MUSEUMPARK
 Henk de Klerk (vr afwezig)
 010-241 42 56, kamer ML 1.84:
 mwd, cmv, RIVIO, pabo
 Frank Ooms (ma- en di-middag afwezig)
 010-241 42 51, kamer ML 1.88:
 p&s, ergo, fysio, logo
 Marie-Enne Brassier (wo en vr afwezig)
 010-241 42 52, kamer ML 1.86:
 verpleegkunde, opgm

KRALINGSE ZOOM
 Puck van der Land (ma afwezig)
 010-453 62 83, K.01.230 (route 43)
 finma en management.
 Spreekuur wo-middag/do- en vr-
 ochtend.
 Jannie Verdonk (wo afwezig)
 010-453 62 48, K.01.305 (route 43)
 ibms, atm, ibl.
 Spreekuur ma-/do-middag, vr-ochtend.
 Jan van Westrenen 010-453 62 84,
 K.01.307 (route 43) cluster commercieel
 Spreekuur ma-ochtend, wo- en
 do-middag. Afspraak maken via
 010-453 62 00

WIJNHAVEN/BLAAK
 Johan Wilbrink 010-241 46 96,
 kamer 2,125, lero
 Karin Hillen 010-241 47 85, kamer 2,123,
 wdk
 Wijnhaven 61, 2e verdieping
 Spreekuur ma t/m do 13.00-14.00 u.

PABO DORDRECHT
 Puck van der Land 010-453 62 83
 Spreekuur een keer per 2 weken op
 locatie.

Digitale decaan
<http://intern.hro.nl/diensten/decanen/digitaal/index.htm>

StudieDocumentatiehoek
 Mediatheek, locatie Wijnhaven 61

Instroommonitor geeft beeld van MOTIVATIES EERSTEJAARS

De Hogeschool Rotterdam komt er niet slecht vanaf in de hbo-instroommonitor, een onderzoek naar de studiekeuzemotieven van eerstejaars studenten. Op veel van de onderzochte thema's doen we het even goed of beter dan de rest van het hbo. De opvallendste conclusies, aanbevelingen, uitschieters en 'punten van aandacht' werden tijdens een presentatie besproken.

Onderwijsadviesbureau IOWO hield het onderzoek onder alle eerstejaars hbo'ers van het schooljaar 2003/2004. Voor de HR hield dit in dat alle eerstejaars zowel schriftelijk als via e-mail en affiches werden geattendeerd op de enquête en het belang van hun deelname. De uiteindelijke respons bleef steken bij 17 procent van de totale eerstejaarspopulatie. In het onderzoek kwamen alle aspecten van het kiezen van een studie aan bod. Zo heeft 41 procent van alle hbo-instromers bij de studiekeuze serieus een andere hogeschool overwogen. Bij de HR-eerstejaars is dat zelfs 47 procent. Volgens Jules Warps van het IOWO moet dat cijfer als positief worden geïnterpreteerd. 'Dat betekent dat de studenten kritisch zijn en dat ze de HR goed hebben vergeleken met concurrenten. Blijkbaar heeft de HR de vergelijking goed doorstaan, want uiteindelijk kozen ze voor deze hogeschool.' De doorslag werd relatief vaak gegeven door het succesvolle proefstuderen. Hbo-instromers bestaan voor het grootste deel uit

havisten, bijna de helft, gevolgd door een kwart mbo'ers en vwo'ers (13 procent). Landelijk maakt ruim de helft van de hbo-instromers zijn of haar studiekeuze in het laatste jaar van de vooropleiding. Slechts een klein deel maakt al eerder een keuze en maar liefst een derde maakt de keuze pas na het eindexamen van de laatst gevolgde vooropleiding. De conclusie die hieruit getrokken kan worden, is dat jongeren vaak veel moeite hebben met het kiezen van een studie. Uiteindelijk kiezen ze door tijdnood wellicht een studie die achteraf niet de juiste voor hen is. Het hoge uitvalpercentage waar de HR mee te kampen heeft, kan onder andere hierin een basis hebben. Een centraal studieloopbaancentrum, betere begeleiding vanuit de vooropleiding en helderder voorlichting over de keuzes die een leerling heeft, zijn essentieel en ook van invloed op het uiteindelijke rendement van de school. Ruim acht op de tien HR-studenten zou – wanneer zij nu opnieuw zouden kunnen kiezen –

opnieuw de huidige opleiding aan de HR kiezen. De rest van het hbo scoort wat dat betreft iets lager.

imago

Vergeleken met het gemiddelde hogeschoolimago in Nederland scoort de HR op vrijwel alle aspecten wat lager. De grootste verschillen tussen de HR en overige instellingen zien we bij reputatie, kwaliteit van het onderwijs, ondernemingsgerichtheid, aandacht voor individuele verschillen en met name bij organisatieaspecten. Uit het onderzoek kwam ook naar voren dat de gemiddelde student weinig beleving heeft bij de naam Hogeschool Rotterdam. Dit is volgens Jules Warps bijvoorbeeld de reden van de magere respons van de enquête. 'Studenten hebben vaak wel affiniteit met hun eigen opleiding maar niet met de HR als geheel.' Dat niet alleen studenten weinig met het 'merk' HR hebben, blijkt wel uit het feit dat zelfs in het IOWO-rapport consequent de term 'HRO' wordt gebruikt, een benaming die de hogeschool toch alweer zo'n zes jaar lang met wisselend succes probeert uit te bannen...

Sabine Schipper

Helpdesks

COMPUTERS

Openingstijden ma t/m do: 8.30 tot 16.30 u, vr: tot 16.00 u. In schoolvakanties gesloten. Academieplein kamer I 302, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 48 23, e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Academieplein@hro.nl
Museumpark, kamer MH 01.121, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 44 11, e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Museumpark@hro.nl
Wijnhaven/Blaak, kamer 03, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 47 07, e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Wijnhaven@hro.nl
Kralingse Zoom, kamer K.01.425 (route 43): telefonisch bereikbaar ma t/m do 8.00-22.00 u, vr 8.00-16.30 u. op 010-453 62 57, e-mail: Helpdesk-ICT-KralingseZoom@hro.nl

DYSLEXIE

Contactpersoon Nel Hofmeester
Academieplein B 1.08.
Afspraken voor di of do: 010-241 49 82 / 46 81
e-mail: P.M.Hofmeester@HRO.NL.

LOGOPEDIE

Wijnhaven 61
Cluster lerarenopleiding VO/BVE
010-241 46 80, Mieke Bosch en Jeanine Hoogerland.

NEDERLANDS ALS TWEDE TAAL

Taalsprekuren
Academieplein
Afspraak maken met
mw Chris Pleisner, email C.Pleisner@hro.nl
Kralingse Zoom
Ma 11.30-12.30 u., Kamer Oost 1230.
Museumpark
Maandag, kamer MH 1.309. Afspraak maken via email: B.M.Ginkel@hro.nl of H.M.Valentin@hro.nl.
Wijnhaven
Wordt nader bekendgemaakt.

INFORMATIE BEHEER GROEP (IBG)

Wilhelminakade 131A Rotterdam ma t/m vr 9.00-17.00 u. IB-groep Infolijn 050-599 77 55 (9.00-20.00 u.), www.ib-groep.nl/.

INTERNATIONAL OFFICE

Kralingse Zoom 91, K.Z2.002 (route 101), 010-453 62 95/453 60 05 fax: 010-453 60 07, e-mail: international-office@hro.nl. www.misc.hro.nl/intoff/index.htm

Meldpunten

facilitaire dienst
Academieplein 010-241 48 08/48 06
Kralingse Zoom 010-453 62 61 (K.M.0305, route 38).
Museumpark 010-241 42 15/42 19
Wijnhaven/Blaak 010-241 47 47/47 40

Readershop

Academieplein (2e etage)
Geopend ma 9.00-20.00 u, di 8.30-20.00 u, wo 8.30-17.00 u, do 8.30-19.00 u, vr 10.00-14.00 u.
Gesloten ma/di/do 13.00-13.30 en 18.00-18.30 u, wo 13.00-13.30 u.
Kralingse Zoom (Passage M0.308, route 35)
Openingstijden ma t/m vr 9.00-17.00 u.
Museumpark
Openingstijden regulier ma/do 10.00-12.30/13.00-15.00/17.00-18.30 u, di/wo/vr 10.00-12.30/13.00-15.00 u. In 1e kwartaal eerste 2 lesweken hele dag geopend. In 2e, 3e, 4e kwartaal de eerste lesweek hele dag geopend.
Wijnhaven (begane grond)
Openingstijden Ma 9.00-16.00 u; di/do 9.00-16.00 en 17.00-19.00 u; vr. 10.00-15.00 u. Woensdag gesloten.
Gedurende de eerste twee weken van elke onderwijsperiode dagelijks open van 9.00-20.00 u.

Tutti Frutti *Schrijvers in de Hogeschool* INTERCULTURELE KUNST

Van docente kunstbeschouwing en filosofe Cornée Jacobs zijn al veel publicaties verschenen. Aanvankelijk werkte ze als kunstrecensente, maar de laatste jaren schrijft ze essays over esthetica. Een van haar laatste artikelen verscheen in het boekje *Tutti Frutti*, over interculturele ontwikkelingen in de kunst, dat werd aangeboden bij het afscheid van kunsthistoricus Coen Pepplinkhuizen van de Willem de Kooning Academie.

Jacobs streeft in haar artikel na een ordening aan te brengen in de manier waarop wij met andere cultuuruitingen omgaan. Als eerste stadium noemt zij de toe-eigening, zoals dat voor het eerst in de moderne beeldende kunst zichtbaar werd in het werk *Les demoiselles d'Avignon* van Picasso. Picasso schilderde een bordeelscène waarop de gezichten van drie van de vijf vrouwen geïnspireerd zijn op Afrikaanse maskers. Jacobs: 'Dit schilderij is omstreeks 1906 geschilderd en wat Picasso wilde is door die maskers iets duidelijk maken over vrouwelijkheid. Vrouwen zijn niet alleen aantrekkelijk, lustvol en een bron van inspiratie, maar hebben tegelijkertijd iets bedreigends. Picasso gebruikt de beeldelementen uit een andere cultuur om zijn eigen beeldtaal te vernieuwen. Een tweede aspect van interculturaliteit in de kunst zijn festivals zoals *Poetry International* en *Dunya* waarbij kunstenaars uit alle

delen van de wereld naast elkaar kunnen optreden op basis van gelijkwaardigheid. Daaruit blijkt de grote waardering voor elkaars culturen.'

Jacobs hecht veel belang aan de dialoog tussen culturen. In de popcultuur is dit volgens haar het beste zichtbaar, maar ook in de hoge cultuur zijn er samenwerkingen zoals die van de Indiase sitarspeler Ravi Shankar met de Joodse violist Yehudi Menuhin, die samen concerten gaven en een cd produceerden.

Bijzonder is het wanneer er geen sprake meer is van toe-eigening of van dialoog, maar als de verschillende culturen zich zo met elkaar vermengen dat er sprake is van een hybride vorm. Dat is het moment dat je niet meer kunt zeggen dat een object stijlzuiver is, typisch Indonisch of typisch West-Europees. Voor Jacobs is de dialoog het ideaal, niet de totale vermenging.

Grote waardering heeft zij voor het Wereldmuseum, dat in staat is gebleken om met zijn tijd mee te gaan. Niet alleen zijn er de schatten van het koloniale verleden te zien maar ook de moderne hedendaagse stadsculturen zijn zichtbaar gemaakt. 'Mijn ideaal is dat de dialoog serieus wordt genomen, dat we respect hebben voor andere culturen en dat we beseffen dat je het misschien nooit helemaal met elkaar eens zult worden, maar dat we met openheid met elkaar omgaan.'

Pauline Tonkens

Tutti Frutti (2004), uitgave van de Willem de Kooning Academie, met bijdragen van Cornée Jacobs, Els de Baan e.a. Dit boekje is op te vragen bij het De Kooning Office. Een volgend artikel van Cornée Jacobs zal verschijnen in het jaarboek van het Nederlands Genootschap voor Esthetica 2005. Het heet *De nieuwe politieke dimensie in de kunst* en gaat over schokkende beelden.

Mediatheken

Info op www.hro.nl/mediatheek/www.mediatheek.hro.nl. Catalogus hogeschoolmediatheken op <http://vubissmart.hro.nl>

Academieplein 010-241 48 20
 Openingstijden ma/di/do 8.30-21.00 u; wo 8.30-17.00 u; vr 8.30-18.30 u.
Kralingse Zoom 010-453 62 78
 Gebouw II, K.N1.104 (route 77)
 Openingstijden ma/di/do 9.30-16.30 u; wo 9.30-21.00 u; vr 9.30-14.30 u.
Museumpark 010-241 4393
 Openingstijden ma t/m do 8.30-21.00 u. en vr 8.30-16.30 u.
Wijnhaven 010-241 47 02 (balie), 010-241 46 54 (werkkamer)
 Openingstijden ma/di/do/ 9.00-21.00 u; wo/vr 9.00-17.00 u.
Kunstkelder Willem de Kooning Academie 010-241 47 73
 Openingstijden ma/di/do 9.00-21.00 u; wo/vr 9.00-17.00 u.
Pabo Dordrecht Onderwijswerkplaats
 Openingstijden ma t/m do 8.45-16.30 u; di 18.00-21.00 u; do 18.00-22.00 u; vr 8.45-14.30 u.

Info (opleidingen)

Boekenexpositie Kralingse Zoom 15 maart 2005

Voor het eerst organiseert de mediatheek Kralingse Zoom in samenwerking met Boekhandel Donner een boekenexpositie. Uitgevers presenteren dan hun nieuwe uitgaven op uw vakgebied in de Centrale Hal van de locatie Kralingse Zoom van 10.00-16.00 uur. Wilt u op de hoogte zijn van de nieuwste ontwikkelingen? Kom dan zelf kijken en bladeren op dinsdag 15 maart!

Voeding en sport

De Chemische Kring Rotterdam organiseert op maandag 14 maart 2005 een lezing die gehouden wordt door een medewerker van Shell Global Solutions over 'Alternatieve Brandstoffen'. Er zal o.a. een inkijkje gegeven worden in de rol van waterstof als autobrandstof. Locatie Academieplein, aanvang 20.00 u. Info bij cluster hlo/ct of via www.kncv.nl via de link Secties & Kringen. Aanmelden bij C. Wijnberger via wijnberger@zeelandnet.nl of tel: 0118-47 46 66.

Rotterdams Ondernemersontbijt

In het kader van 'Inside Out - Outside In' is de HR op 3 maart gastheer voor het Rotterdams Ondernemersontbijt. Dit is een initiatief van de gemeente Rotterdam, het OBR en het Havenbedrijf. Ongeveer 500 ondernemers kunnen tijdens dit ontbijt netwerken. Het thema is dit keer de kenniseconomie en naast burgemeester Opstelten zal ook wethouder Van Sluis aanwezig zijn. Het ontbijt vindt plaats op de locatie Museum-park in de kantine. Voor meer informatie: velpj@hro.nl

Winnaar Maaskantprijs 2004

Op 31 januari werd Frank Duijnsveld met de videoproductie *The Quality of Life* uitverkozen tot winnaar van de Maaskantprijs 2004. Duijnsveld studeerde in 2004 af in de richting audiovisueel ontwerpen. De jury prees zijn eindproduct dat 'op eigen kracht en door grote persoonlijkheid boeit en vooral ontroert.' De tweejaarlijkse prijs bestaat uit een reisbeurs van 3200 euro.

Aanvraag VSB-beurzen voor 1 maart

Ook dit jaar kunnen studenten bij de Stichting VSB Fonds een beurs aanvragen om in het jaar dat volgt op hun afstuderen een vervolgstudie of onderzoek te doen in het buitenland. De beurs is **niet** bedoeld voor stages. Afhankelijk van de begroting van de aanvrager bedraagt de beurs maximaal 7000 euro. Voor de Hogeschool Rotterdam is het aantal beurzen op acht gesteld, plus één reservekandidaat. Sluitingsdatum voor het indienen van een aanvraag bij het International Office is 1 maart 2005. Meer informatie: IO, Cora Santjer, 010-453 62 95, c.j.santjer@hro.nl. Informatie over de aanvraag vind je op www.vsbfonds.nl/beurzen.

EEN FRISSE EN KRITISCHE

Leren op Zuid begint vorm te krijgen. Sterker nog: de eerste projectjes van studenten, docenten en lectoren in Zuidwijk zijn al uitgevoerd. De Rotterdamse wijk gaat de komende jaren flink op de schop. Woningcorporatie Vestia heeft daarin de regie maar clusters en kenniskringen van de HR worden op diverse manieren betrokken bij de herstructurering.

'Ik ben heel gelukkig met deze samenwerking', vertelt Karin Schrederhof, bedrijfsdirecteur van Vestia Rotterdam Zuid. 'Het is heel leuk om jonge mensen met een frisse blik in de wijk te hebben. Het leidt tot nieuwe inzichten.' Het mooiste voorbeeld vond Schrederhof tot nu toe het straatnamenproject van studenten van de Willem de Kooning Academie. 'Zij vertelden ons: jullie vergeten helemaal de bewoners die gedurende de herstructurering in de wijk blijven. Met hen moet je ook iets doen. Ze lieten de bewoners aan het woord over hoe ze hun straat zouden noemen.' Gezocht werd naar een naam die de sfeer van de buurt het beste aangaf. Het was geen doel op zich maar een (communicatie)middel om achter de wensen van de bewoners te komen. 'Ze merkten ook dat de bewoners echt trots op het gebied zijn', aldus de bedrijfsdirecteur. Naast een frisse en kritische blik is het samenwerkingsverband voor Vestia ook een manier om de wijk bekendheid te geven. Door de extra mens-

kracht kunnen er daarnaast veel initiatieven worden ontplooid. Schrederhof: 'Het opent een nieuw kennisnetwerk, ook van docenten. Daarbij is het erg handig dat de lectoren goede relaties hebben met bijvoorbeeld zorgverzekeraars. En voor die lectoren is het weer interessant om situaties uit de praktijk te leren kennen.'

real life cases

Peter Bik, op de HR programmamanager van Leren op Zuid, bevestigt dat laatste. 'Voor de HR levert dit *real life cases* op, het is een *pilot* voor het Rotterdams Onderwijsmodel (ROM) in de volle breedte. Als school ben je er immers voor de stad; docenten moeten ook buiten de schoolmuren wat willen doen. En als je dan bepaalde ideeën over de wijk hebt, kan dat gaan broeien bij anderen, zoals politici. Dan blijkt dat je kennis hebt waar ook de maatschappij wat aan kan hebben.' Vanaf aanstaande september gaat Leren op Zuid gedurende een aantal jaar op volle toeren draaien, maar momenteel lopen er al diverse projecten. Zo gaan studenten van het cluster RISO deze maand de straat op om bewoners te interviewen over onder andere veiligheid. Doel is om

samen met welzijnsorganisaties activiteiten te organiseren. Te denken valt aan een soort Opzoomeractie. Social Monitoring is een project dat RISO-studenten samen doen met studenten van het RIVIO. Hierbij gaat het om de vraag waar en hoe er in de wijk bewakingscamera's kunnen worden geplaatst.

Recht op de HR

Als een student en de hogeschool een probleem met elkaar hebben en er niet uitkomen, dan kan de student naar het college van beroep stappen. Dit college van wijze medewerkers en studenten buigt zich jaarlijks over diverse zaken. In *Recht op de HR* voorbeelden hiervan.

klacht van:

student trade management gericht op Azië tegen:

examencommissie van de opleiding

uitspraak college van beroep:

GEGROND

VOL VERWACHTING...

Studeren en stagelopen in Japan. Dat is wat een student trade management gericht op Azië (tma) vorig jaar voor ogen stond en dus besprak hij dat met zijn studieloopbaanbegeleider. Ze stelden gezamenlijk een studieschema op waarbij werd bepaald dat de student een aantal maanden naar Japan kon als de gestelde doelen zouden worden gehaald. Na verloop van tijd voldoet de student aan die doelen en dus gaat hij ervan uit dat hij zijn vliegticket kan bestellen. Maar niets is minder waar, merkt hij als hij een publicatie op het mededelingenbord leest. De student krijgt geen toestemming en wordt daarbij verwezen naar de '1-oktober-regeling' die inhoudt dat de student vóór die datum een aantal vakken had moeten halen.

Van de studieloopbaanbegeleider, die later aangaf niet bekend te zijn met genoemde regeling, had de student hierover echter niets vernomen. In de zaak bij het college van beroep laat de student

blijken met name de gewekte verwachtingen van belang te vinden. De examencommissie van de opleiding tma is daarentegen van mening dat iedere student geacht wordt de onderwijs- en examenregeling van de eigen opleiding, met daarin de '1-oktober-regeling', te kennen. Ook stelt de commissie onder andere dat aan de student geen nadrukkelijke toezegging is gedaan. Het college van beroep vindt dit echter niet voldoende en wijst daarbij op de verwachtingen die zijn gewekt door 'een vertegenwoordiger van de opleiding die een speciale functie jegens de student vervulde', aldus het college over de studieloopbaanbegeleider. Om die reden wordt de student in het gelijk gesteld. Het voorstel van de student om later naar Japan te gaan en voor die tijd nog enkele tentamens te maken, noemt het college daarbij een 'redelijke oplossing'. Jos van Nierop

BLIK OP ZUIDWIJK

Een groepje studenten bedrijfskundige informatica heeft daarnaast inmiddels een businessplan gemaakt voor een informatiecentrum in de wijk. Het centrum, dat in een leegstaande winkel komt, is bedoeld voor studenten en docenten die de komende jaren in de wijk werkzaam zijn. Studenten van dezelfde studie deden een onderzoek naar zowel de noodzaak als de inrichting van een mediatheek in de brede school die in de wijk moet komen. Bij het realiseren van de brede school zullen Vestia en de Dienst Stedelijk Onderwijs (DSO) de bevindingen meenemen. Voor de kenniskring Opgroeien in de Stad is een concept voor een brede school in Zuidwijk sowieso onderwerp van onderzoek. Samen met onder andere pabo-studenten zal worden bekeken voor welke buitenschoolse activiteiten er in zo'n brede school ruimte moet worden gereserveerd.

Andere onderzoeken richten zich op een schoolcampus voor twaalf- tot zestienjarigen, het realiseren van een Huisartsenpraktijk Onder Eén Dak (HOED), het arbeidsverzuim in de wijk en er loopt een benchmarking bij Vestia zelf. Bij dat laatste vergelijkende onderzoek worden de leveranciers van de woningcorporatie vergeleken met de concurrentie. Ook komt er in de wijk een zogenoemd Stads-lab, een atelier waar kunstacademiestudenten onder meer kunstactiviteiten gaan organiseren. Het cluster RIBACS en enkele lectoren zullen meeden-

ken over de inrichting van de wijk. Een in de wijk wonende student van de Academie voor Bouwkunst heeft dat al op een bijzondere manier gedaan, maakt Schredershof duidelijk. 'Hij ondersteunde bewoners met een alternatief bouwplan voor de wijk, een plan dat het ook heeft gehaald.' De Vestia-directeur prijst daarnaast het onderzoek dat is verricht onder de bewoners van twee ouderenflats. Hoewel de ene flat dicht bij wijkvoorzieningen staat, waren de bewoners van de andere flat toch meer tevreden, viel haar op. 'Dat bleek dus te maken te hebben met de kwaliteit van de flat zelf. Voor bepaalde groepen ouderen zijn die extra voorzieningen dus niet echt nodig.'

Schredershof merkt overigens dat studenten van diverse opleidingen heel verschillend zijn. 'Wat opvalt is dat vooral kunstacademiestudenten en studenten van de meer economische opleidingen heel gemotiveerd zijn.' Het is echter de bedoeling om de kwaliteit over de hele breedte hoog te houden, stelt Peter Bik. 'Ons doel is ook clusteroverstijgende samenwerking. We staan hier in de wijk niet als cluster maar als HR. Als een groep van een bepaald cluster dan iets verknalt, hebben we daar als geheel last van. En dus kijk ik steeds naar de kwaliteit op basis van de gemaakte afspraken. Dat is mijn taak.'

Jos van Nierop

Hij kwam zich voorstellen en zei: 'Ik ben uw nieuwe buurman.'

'Projecten van studenten? Nee, daar heb ik niks van gemerkt.' Een oudere Zuidwijkbewoner zit om elf uur 's ochtends in Café Slinge aan een biertje. De eengezinswoning waarin hij al jaren woont, gaat tegen de vlakte. Hij heeft er wel begrip voor. 'Het ergste in de wijk is de leegloop en de verpaupering. En ik denk ook dat de huizen hun tijd hebben gehad. Mensen willen meer comfort.' Maar ja, daarvoor zal ook de cafébezoeker zijn woning moeten verlaten. 'En dat doet je wel wat.'

Ook andere bewoners ervaren dat Zuidwijk flink achteruit gaat. Zoals de man die in de hal van wijkgebouw Larenkamp staat. 't Is jammer dat de huizen niet in één dag gesloopt kunnen worden. Het wordt hier namelijk een beetje een achterbuurt, met junkies die zitten te dealen.' Bij Bewoners Organisatie Zuidwijk (BOZ), ook gevestigd in Larenkamp, stelt een vrijwilligster dat er met elkaar hard wordt gewerkt aan 'schoon, heel en veilig'. 'Het is daarom lullig dat er nu weer een hoop gebeurt. Op het moment hebben we namelijk weer een behoorlijke inbraakgolf.' Als privépersoon zegt de bewoonster niks te merken van de studentenprojecten. 'Maar er moet nog veel starten. Als BOZ-medewerker merk ik het wel. Iedere week komt er wel iemand van de HR aankloppen die bezig is met een onderzoekje. Ook heb ik al een docente gesproken en ik weet dat ze bezig zijn met een project in de Veldenbuurt. Daar gaan ze een winkeltje runnen.' Positief is ze vooral over het feit dat er in de sloopflats studenten zijn komen wonen. 'Daar zijn de bewoners heel blij mee. Pas kwam een bewoonster heel blij vertellen dat er bij haar een jongen aan de deur kwam. Hij kwam zich voorstellen en zei: ik ben uw nieuwe buurman.'

Een van de klanten bij de marktkaam van bakkerij 't Stoepje heeft eveneens gehoord over de nieuwe bewoners. 'Dat vind ik prima. Anders wordt het maar ingegooid en is er vandalisme.' Ook deze bewoonster is niet bekend met de projecten van de HR in haar wijk. De sloop en renovatie vindt ze hard nodig omdat de woningen uit de tijd zijn. Bij 't Stoepje verneemt men van klanten ook andere redenen. 'Je hoort dat er veel buitenlandse mensen zijn en dat het een beetje crimineel wordt. En mensen trekken weg.' Volgens een barmedewerker van Larenkamp is met name veiligheid het onderwerp waar de HR-studenten zich op richten. 'Ze helpen mee met voorlichting daarover. De politie is er dan ook bij, die nemen voorbeelden mee, zoals sloten.'

Jos van Nierop

Stage-instellingen in de knel door ROM

Het Rotterdams Onderwijsmodel (ROM) heeft gevolgen voor de derdejaars stages. Zoals bij sph waar instellingen worden geconfronteerd met studenten die drie in plaats van vijf dagen stagelopen. Op de werkveldconferentie van het cluster p&s was dit het meest besproken onderwerp.

‘Misschien moeten we het niet hebben over drie dagen maar over 24 uur per week’, stelt een docent in een van de discussiegroepjes voor. ‘Dat kunnen dan ook vier dagen van zes uur zijn.’ Voor stage-instellingen in onder meer de psychiatrie zou dat soelaas bieden, maar toch is niet iedereen erg blij met de gevolgen van het ROM. ‘Zeker bij kinderen heb je veel tijd nodig om een relatie op te bouwen en te onderhouden’, meent Ingrid Belt van het RMPI, een stichting werkzaam in de kinder- en jeugdpsychiatrie. Als de stagiair er dan maar 24 uur is, wordt dat lastig, meent ze. ‘We zul-

len intern moeten bespreken hoe we daarmee omgaan’, aldus Belt die desgevraagd aangeeft ook stagiaires van andere hogescholen te hebben. De HR dan maar links laten liggen, wil ze echter nog niet. ‘Zover wil ik niet gaan. We gaan de deur nog niet dichtgooien.’

Binnen de HR wil men echter dat de stages nog over maximaal vier dagen worden gespreid. ‘Fulltime stagelopen vinden we geen goede manier van leren’, benadrukte collegevoorzitter Jasper Tuytel aan het begin van de conferentie. Tijdens het stagejaar moet er tijd zijn voor reflectie. De

dag die daarvoor is bedoeld (de maandag, hogeschooldag) is bovendien de enige manier om studenten van verschillende opleidingen bij elkaar te krijgen voor onder andere integrale differentiaties. Die dwarsverbanden vindt Tuytel van groot belang en daarom kunnen instellingen niet onder het stagemodel uit. ‘Je kunt natuurlijk allerlei argumenten verzinnen, maar ik geloof er gewoon niks van dat het niet mogelijk zou zijn; die vijf dagen stage is gewoon een gegroeid iets.’

De stage-instellingen waren overigens niet louter negatief over het stagemodel en over het ROM. Juist als er op de onderwijsdagen wordt ingegaan op de praktijk kan het vruchten afwerpen, werd gesteld. De stagebegeleiders van studenten pedagogiek waren nog positiever. Dat heeft ongetwijfeld te maken met het feit dat zij nu al geen fulltime stage kennen. Kritiek was er onder andere op docenten die te weinig zouden weten van de praktijk. Sowiezo werd er gepleit voor een betere communicatie tussen het werkveld en de docenten. Er werd dan ook instemming betuigd toen werd geopperd om vaker dergelijke werkveldconferenties te houden.

Jos van Nierop

‘Degene die tegen dit plan nee zegt, komt mij tegen!’ De ‘dreigende’ woorden van burgemeester Opstelten waren eigenlijk niet meer nodig. Het leek er tijdens het speciale feest in het Feyenoord-stadion op dat bestuurlijk, ondernemend en onderwijzend Rotterdam de stichting ‘Een pot met goud op Zuid’ al had omarmd nog voor haar officiële oprichting.

VET COOL luiers verschonen in een bejaardentehuis

Een pot met goud op Zuid

En geef ze eens ongelijk. Het idee is niet alleen goed voor de ontwikkeling van de jeugd, het draagt bij aan maatschappelijke cohesie en zorgt ervoor dat mensen weer op een positieve manier met elkaar in contact komen. *Last but not least* staat het natuurlijk helemaal niet verkeerd om als instelling of bedrijf je naam te koppelen aan zo’n nobel streven. Het initiatief komt van Diny Roodvoets, rector van de christelijke scholengemeenschap Calvijn. Onder andere naar aanleiding van de moord op Sedar Soares wilde zij heel graag iets constructiefs doen om de Rotterdamse samenleving te verbeteren. De bedoeling is dat basisschoolkinderen en vmbo-leerlingen onder begeleiding van mbo- en hbo-studenten vrijwilligerswerk gaan doen en hiervoor worden beloond met ‘gouden munten’ die ze in kunnen wisselen voor bijvoorbeeld kaarten voor een voetbalwedstrijd, theatervoorstelling of een film. De studenten gaan een bedrijf opzetten waarmee de vraag en het aanbod

van de vrijwilligers gecoördineerd gaat worden. Het is een heel simpel idee waarmee je meerdere vliegen in één klap slaat.

Toevallig maar symbolisch genoeg: In dezelfde week dat de verdachte van de Soares-moord eindelijk wordt voorgeleid, zetten Roodvoets, medeoprichters en participanten hun handtekening onder de akte waarmee de stichting een feit is. De vijftien betrokken onderwijsorganisaties (waaronder de HR, het Scheepvaart en Transport College, Hogeschool InHolland, de islamitische scholengemeenschap Ibn Ghaldoun, ROC Zadkine en de Erasmus Universiteit) zijn allen vertegenwoordigd. Benoemde ambassadeurs van ‘Een pot met goud op Zuid’ zijn onder andere de burgemeester,

Feyenoord-voorzitter Jorien van den Herik en Steven van Eijk, voorzitter van de Economic Development Board Rotterdam. Van den Herik trekt de originele metafoor uit de kast dat ‘voetbal teamsport is en deze stichting dat ook moet worden’ en Van Eijk hoopt dat door dit project de jeugd van tegenwoordig het op een dag ‘vet cool en lauw’ zal vinden om luiers te verschonen in het bejaardentehuis.

Ongeveer tachtig leerlingen en studenten waren speciaal voor deze dag al op pad gegaan om een indruk op te doen van het soort vrijwilligerswerk dat nodig is in Rotterdam-Zuid. De kinderen zitten dapper de lange speeches uit en worden aan het einde van de middag beloond met een prijsuitreiking voor de drie beste prestaties. De winnaars hebben bedacht dat er maar eens geflyerd moest worden bij supermarkten om consumenten ertoe te zetten extra boodschappen te doen ten behoeve van de Voedselbank. ‘Ongelooflijk knap, daar hadden we zelf nooit op kunnen komen’, aldus de jury. Uiteindelijk zijn alle kinderen even grote winnaars volgens de jury en krijgen ze allemaal een prijs. En de volwassenen zijn allemaal even gul en sociaal bewogen en kloppen elkaar hiervoor graag op de schouder.

Sabine Schipper

illustratie: Kwannie Tang

‘Meer aandacht voor ADHD OP DE PABO’

Ongeveer de helft van de pabo-afgestudeerden in Nederland vindt dat er op de pabo te weinig aandacht wordt besteed aan ADHD. Dit is een van de conclusies van een recent TNS NIPO-onderzoek dat in opdracht van de Stichting Ojee ADHD! werd uitgevoerd.

‘Dan maar wat minder van die leuke knutseldingen’, stelt Keetie Hobbel. De studente zit op de verkorte pabo voor vwo’ers en vindt het vreemd dat er in de opleiding nauwelijks aandacht is voor ADHD en voor bijvoorbeeld autisme. ‘Als klas hebben we aangegeven dat we dat veranderd willen zien.’ Zelf kwam Keetie meer te weten over ADHD omdat ze vanwege haar interesse voor het speciaal onderwijs voor de differentiatie zorg koos. ‘Maar als je die interesse niet hebt, kun je ook ADHD-kinderen in je klas tegenkomen’, aldus de aankomend leerkracht die op een van haar stageadressen ervaring opdeed met een leerling met deze stoornis. ‘Een goeie ervaring, want de docenten werden door deze speciale school verplicht tot intensieve scholing over onder andere ADHD.’ Voor het bewuste jongetje bedacht Keetie bijvoorbeeld een ‘traploopkaart’. Gedroeg hij zich goed dan ontving hij een sticker. Keetie: ‘Als de kaart vol was met stickers mocht hij in het gebouw gaan traplopen; dat is voor hem het leukste wat er bestaat.’

Ook collegastudent Jordi Ensing vindt een dergelijke manier van belonen een goede zaak. Op een van zijn stageadressen was men daar echter niet zo van gediend. ‘De leerling werd af en toe juist uit de groep gehaald en in een andere groep gezet, iets waar ik zelf problemen mee had. Sommige docenten hadden er gewoon totaal geen grip op.’ Ook in zijn directe omgeving maakte Jordi mee dat het onderwijs niet altijd goed omgaat met ADHD. Deze leerling werd een jaar lang van school gestuurd. Voor Jordi was het, beseft hij achteraf, een motivatie om leerkracht te willen worden en om zich te willen verdiepen in ADHD.

Voor pabo-docent Astrid van Kleeff is het helder dat te weinig leerkrachten in het basisonderwijs voldoende kennis van zaken hebben, iets wat ook het genoemde onderzoek uitwijst. Van Kleeff, zelf ouder van drie kinderen met ADHD, vindt het dan ook verheugend dat 71 procent van de ondervraagden nascholing wil over ADHD. Dit houdt ongetwijfeld verband met de uitkomst dat meer dan de helft van de leerkrachten van mening is dat een ADHD-kind in de klas een nadelig effect heeft op de lessen.

Dit effect is enigszins te temperen als ADHD-kinderen allemaal over kunnen gaan op Concerta. Met dit medicijn, dat eenmaal per dag moet worden ingenomen, worden kinderen rustiger.

Concerta wordt echter niet vergoed door het ministerie van Volksgezondheid omdat het in vergelijking met het oudere Ritalin uitsluitend gaat om gebruikersgemak. Van Kleeff, tevens voorzitter van Stichting Ojee ADHD!, bestrijdt dat omdat het meerdere keren per dag innemen van Ritalin op school voor problemen kan zorgen. Stagiaire Keetie heeft dat aan den lijve ondervonden. ‘Bij mijn leerling klopte de medicatie niet helemaal. Hij moest om elf uur zijn pil innemen maar om half elf was het al moeilijk met hem, was de vorige pil uitgewerkt. En dan kan een half uur lang duren’, aldus de studente over deze zogenoemde rebound. ‘Op een gegeven moment gingen we zelfs het lesprogramma aanpassen vanwege zijn medicatie. Dan gingen we iets met gym of dansen doen. Dat is natuurlijk wel onpraktisch, zeker omdat je weet dat er nu Concerta is. Ook werd hij vaak gepest met zijn medicijnen. Als hij ruzie had, werd gezegd: ‘Had je niet je pilletje kunnen innemen?’ Met Concerta kan de leerkracht worden ontlast, ook omdat hij er niet meer op hoeft te letten dat het kind zijn medicijnen inneemt. Van Kleeff: ‘Mijn kinderen gebruiken het. Maar dat is alleen maar omdat ik in de gelukkige omstandigheid ben dat ik het kan betalen.’

Jos van Nierop

Paniekzaaien over kwaliteit van de pabo?

Een goede beoordeling kreeg de pabo van de HR niet bij de visitatie in 2003. Toch vindt directeur Fred Feuerstake de zorgen die de NVAO onlangs uitte over het niveau van veel pabo's in Nederland een vorm van paniekzaaien.

De Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie NVAO, de keurmeester van het hoger onderwijs, maakt zich grote zorgen over de kwaliteit van de pabo's. De NVAO voert momenteel gesprekken met negen zorgenkindsjes onder de 39 pabo's in Nederland en Vlaanderen, om hen te wijzen op hun tekortkomingen en de risico's die ze kunnen lopen bij accreditatie. Een deel van de bezochte opleidingen zou op dit moment niet door de keuring komen. Onder meer de samenhang in het curriculum, het hbo-niveau en de borging daarvan, het toetsbeleid en de kwaliteitszorg zijn grote knelpunten bij de opleidingen.

'Ik onderschrijf best dat er knelpunten zijn', reageert HR's pabo-directeur Fred Feuerstake. 'Maar de accredi-

tatie moet pas in 2007 plaatsvinden en dan gaan ze nu ineens paniek zaaien. Terwijl er allerlei verbetertrajecten lopen. Sinds de laatste visitatie hebben we hard gewerkt aan onder andere het ombouwen van het curriculum. Ook hebben we nog meer mensen uit de nieuwe doelgroepen binnengehaald, zoals zij-instromers en mbo'ers.' Daarnaast is de pabo-directeur momenteel bezig met een strategisch beleidsplan.

Feuerstake vindt het dan ook vreemd dat de NVAO haar oordeel baseert op de visitaties die meer dan twee jaar geleden zijn afgenomen. 'Dat is een heel ander beoordelingskader.' Op moment van schrijven is de pabo van de HR overigens nog niet benaderd voor een gesprek met de accreditatieorganisatie.

STAGE & BEROEP

STAGE BIJ

Cor Post van de NVAO kan niet zeggen of Feuerstake nog een uitnodiging ontvangt. De beleidsmedewerker vermoedt overigens dat de pabo's die door de visitatiecommissie kritisch zijn beoordeeld eerder de neiging hebben om tot actie over te gaan. Post: 'Het kan zijn dat een opleiding die redelijk slecht uit de visitatie kwam, juist heel erg geprikkeld was om te verbeteren.' Met de gespreksronde wil de NVAO een signaal afgeven. 'Doe je dat niet, dan loop je het risico dat opleidingen niet door de accreditatie komen. En 2007 is niet zo ver weg: het gaat immers niet om plannen maar om gerealiseerde kwaliteit. De effecten van vernieuwing en verbetering moeten wel aantoonbaar zijn', aldus Post die de actie van zijn organisatie daarom vooral ook beschouwt als service richting de onderwijsinstellingen. 'Het heeft alles te maken met de status van een accreditatie in vergelijking met een visitatie. Als een

opleiding niet wordt geaccrediteerd is het immers einde oefening. Een accreditatie is iets van: het is goed of niet, zonder dat er verbetertrajecten mogelijk zijn. De status van een voorlopige accreditatie bestaat niet. Om te voorkomen dat opleidingen zich dat te laat realiseren, gaan we nu met ze in gesprek.' Voor de NVAO was het namelijk onduidelijk of de pabo's daadwerkelijk verbeteringen zijn gaan aanbrengen na de laatste visitatie. Post: 'Maar uit de eerste gesprekken blijkt dat men zich de kritiek wel degelijk heeft aangehouden.'

Het accreditatiesysteem is van toepassing op alle opleidingen in het hoger onderwijs maar het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen vindt, als direct belanghebbende, vooral de kwaliteit van de pabo van groot belang. Post: 'Het is dus niet zo dat pabo's negatiever worden beoordeeld dan andere opleidingen.'

Karel Aardse, voorzitter van het pabo-overleg in de HBO-raad, wil niet dat de politiek nerveus wordt van het verhaal dat veel pabo's ondermaats presteren. 'De pabo's hebben de laatste jaren ook veel goed werk verzet. En als je kijkt naar de Keuzegids Hoger Onderwijs zie je dat studenten zeer tevreden zijn over hun opleiding. We richten ons nu alleen maar op het negatieve. We moeten de minister geruststellen en tegelijkertijd verdergaan met de verdieping van ons onderwijs. Als er dan uiteindelijk een paar pabo's door de mand vallen, moeten die bij naam genoemd worden, zodat het niet ten koste gaat van het imago van alle pabo's.'

Jos van Nierop/Hein Cuppen (HOP)

EEN BEMIDDELINGSBUREAU VOOR STAGES

De websites bijaan.nl en studentenhuisvesting.nl in de markt zetten. Dit kregen de small business-studenten Chantal Schinkels en Maurice Nooteboom als opdracht voor hun derdejaars stage. Het is een klus waar ze volgens stagebegeleider Gabor Fährmel van StudentenBureau goed in slagen.

Maurice: 'De sites zijn al in de lucht maar ze moeten groter en bekender worden. Ze moeten in Nederland de standaard worden op het gebied van vraag en aanbod van bijbaantjes en studentenwoningen.'

Chantal: 'Er moeten zoveel mogelijk bijbaantjes op de site komen en ook moeten er zoveel mogelijk studenten naar de sites komen. We zijn daarom gaan flyereren en hebben ervoor gezorgd dat studenten die zich inschrijven onder andere een digitale camera kunnen winnen.'

Gabor: 'Bij studentenbureau.nl werkten we al met stagiaires maar we merkten dat niet alles binnen een stage past. Daarom hebben we bijaan.nl op laten zetten. En Maurice en Chantal moeten het in de markt zetten. Datzelfde geldt voor de andere site.'

Chantal: 'Omdat studentenbureau.nl nog een pril concept is, hebben we gekozen voor flyerachtige promotieacties waarbij je wat kunt winnen. Dat werkt dan nog heel erg goed. Daarnaast hebben we er aandacht voor gevraagd via een persbericht en via advertenties.'

Maurice: 'De eerste weken hebben we onderzoek gedaan. We vroegen ons af welke sites er al zijn en wat de concurrentie doet. Daarna hebben we onder gebruikers van de sites een enquête uitgezet. We kregen meer dan duizend reacties en zijn aan de hand daarvan de sites gaan verbeteren. Bij studentenbureau.nl hebben we door de acties veel respons van studenten gehad maar ook het aantal aanbieders van woonruimte is door de flyeracties gestegen. We gaan ook nog kijken of we met woningcorporaties samen kunnen gaan werken. Wat dit allemaal met mijn studie te maken heeft? Nou, in elk geval hebben we onze stage van tevoren, samen met Gabor, opgezet in de vorm van een klein bedrijfje met een begroting en zo. We staan ook op de loonlijst.'

Chantal: 'Hoe de samenwerking met Gabor verloopt? Hij zit in het kantoorje naast ons. Daar gaan we vaak naartoe om te vragen of onze ideeetjes geweldig zijn of niet. Maar hij zit niet constant op onze vingers te kijken.'

Maurice: 'Het is misschien standaard om te zeggen, maar het samenwerken gebeurt hier echt op basis van respect. Heel erg open maar op een manier die voor iedereen prettig is. Van stagiair tot grote baas: iedereen is gewoon gelijkwaardig.'

Gabor: 'Ja, we hebben zelf al zes jaar ervaring met

het werken met studenten. (Bij StudentenBureau werken studenten en daarnaast is haar kernactiviteit het bij elkaar brengen van stagebedrijven en studenten, – red.) Dus dan weet je dat je studenten niet mag onderschatten. Ze zijn inderdaad gelijkwaardig en zo zien we dat ook. Het leuke is dat ze met iets echt bezig zijn en niet met een onderzoekje dat na afloop in een stoffige la verdwijnt. Bij de samenwerking met Maurice en Chantal is het voor ons een kwestie van geven en nemen. Daarbij gaat het er ook om dat ze hun eigen verantwoordelijkheid hebben. En hun ideeetjes toets ik dan aan mijn werkervaring. Ik ben onder andere erg te spreken over hoe Chantal van alles loskrijgt van allerlei bedrijven. Ze heeft allerlei prijzen geregeld: digitale camera's, slipcursussen enzovoort. Het maakt niet uit wat, Chantal regelt het. En zoiets levert zeker een bijdrage, want met bijaan.nl draaien we gewoon meer omzet.'

Jos van Nierop

Doekle Terpstra volgt Leijnse op als HBO-raadvoorzitter

CNV-voorzitter Doekle Terpstra is voorgedragen als nieuwe voorzitter van de HBO-raad. Als de leden akkoord gaan, wordt hij per 1 mei 2005 benoemd. De eerste reacties op de benoeming zijn positief.

Met Terpstra meent de HBO-raad opnieuw een voorzitter met veel bestuurlijke ervaring en een breed politiek netwerk aan de haak te hebben geslagen. Als CNV-voorzitter en lid van het dagelijks bestuur van de SER heeft Terpstra de sociaal-economische ontwikkelingen altijd op de voet gevolgd. Dat maakt hem volgens de HBO-raad uitermate geschikt om de 'innovatieagenda' van de hogescholen verder uit te werken. Collegelid Annette Roeters van VU/Windesheim is blij met de keuze voor Terpstra. Ze kent de oud-student van de Christelijke Sociale Academie in Kampen sinds 1999, toen hij lid werd van de raad van toezicht van de Christelijke

Hogeschool Windesheim. Sinds de fusie met de Amsterdamse Vrije Universiteit is Terpstra vice-voorzitter van de gemeenschappelijke raad van toezicht. Roeters noemt Terpstra 'zeer dynamisch, open en toegankelijk'. Anders dan de vorige HBO-raadvoorzitters heeft Terpstra nooit in het hoger onderwijs gewerkt, maar dat vindt Roeters geen bezwaar: 'Mede dankzij de bestuurlijke fusie tussen Windesheim en de Amsterdamse Vrije Universiteit is hij goed op de hoogte van de actuele ontwikkelingen in het hoger onderwijs. Bovendien is hij uitstekend in staat

om zich ingewikkelde dossiers snel eigen te maken.'

Oud-HBO-raadvoorzitter Frans Leijnse zelf is 'erg verheugd' met de voordracht van Terpstra. 'Voor een scheidend voorzitter is het goed om te weten dat hij een sterke opvolger heeft. Ik verwacht dat Terpstra de huidige innovatieve en emancipatoire lijn van het hbo zal voortzetten en versterken.' Dat Terpstra als een van de zeer weinige HBO-raadvoorzitters voor hem geen lid is van de PvdA, maar van het CDA, heeft volgens Leijnse als voordeel dat het netwerk van de HBO-raad aanzienlijk breder wordt.

Ook bestuurlijk staat Terpstra zijn mannetje, denkt Leijnse: 'Het voorzitterschap van een vakcentrale met veel verschillende stromingen en

LANDELIJK

Gehoorschade onder jongeren ALARMEREND

Discman, concert, feestje... overal staat de muziek hard. Daardoor lopen steeds meer jongeren gehoorbeschadiging op. Ze horen steeds minder en de schade is meestal blijvend. Dat blijkt uit onderzoek onder 140 duizend jongeren.

Het onderzoek loopt nog steeds via de website www.oorcheck.nl van het Leids Universitair Medisch Centrum (LUMC). Proefkonijnen luisteren daar naar woorden tegen achtergrondruis en moeten dan invullen wat ze hebben verstaan. Tweederde van alle elf- tot vierentwintigjarigen meent een goed gehoor te hebben. Slechts 37 procent van de hele groep heeft echter daadwerkelijk een goed gehoor. Maar liefst 44 procent hoort minder goed, 10 procent hoort onvoldoende en 9 procent slecht. De leeftijd lijkt geen verschil te maken: twaalfjarigen horen al net zo weinig als anderen. In maart verwacht de LUMC met meer informatie te kunnen komen over opleidingsniveau, afkomst, hoeveelheid blootstelling aan lawaai enzovoorts. De onderzoekers willen nog niets zeggen over mogelijke verschillen tussen hoog- en laagopgeleiden. Wel weten ze te melden dat een klassiek concert over het algemeen net zo veel decibel produceert als een houseparty.

HOP, Bas Belleman

'Minder Chinese studenten'

Het aantal Chinese studenten in Nederland zal met ongeveer veertig procent afnemen. Frankrijk en Duitsland verwachten een afname met zo'n dertig procent. China leek een onuitputtelijke bron van studenten, maar daar komt verandering in.

Die voorspelling doet Robert van Kan, directeur van het *Netherlands education support office* in Beijing. In een interview met het blad *Transfer* noemt hij verschillende redenen voor de terugloop. Door het winstbejag van onderwijsinstellingen was het onderwijs aan de Chinezen niet altijd van hoog niveau, aldus Van Kan. China heeft zelfs een officiële zwarte lijst van scholen en wervingsagenten. Nederland staat daar overigens nog niet op. Daarnaast speelt volgens hem een rol dat een buitenlands diploma niet meer uniek is in China en dit steeds minder voordeel op de arbeidsmarkt biedt. Om China aan Nederland te kunnen binden, zijn beurzen een belangrijk middel. Een beurs is niet alleen een financieel instrument, maar geeft bovendien prestige. 'De uitreiking van een beurs van de Rotterdam School of Management aan een Chinese studente was onlangs zo nieuwswaardig dat dit 's avonds in het landelijke televisiejournaal werd uitgezonden', aldus Van Kan. Op dit moment studeren bijna veertienhonderd studenten uit China in Nederland. In het hoger beroepsonderwijs studeren er iets meer dan aan de universiteit.

HOP, Bas Belleman

baasjes vergt veel stuurmanskunst, helemaal als er ook nog fors bezuinigd moet worden. Als je daar ongeschonden uit komt heb je veel bestuurlijk talent, dat ook bij de HBO-raad goed van pas kan komen.'

Begin december kondigde de nu 48-jarige Terpstra in het actualiteitenprogramma Buitenhof aan dat hij niet voor een derde termijn als voorzitter verkiesbaar was. Na vijfentwintig jaar trouwe dienst bij het CNV vond hij het beter voor de vakbond en hemzelf om op zoek te gaan naar een betrekking buiten de vakbeweging. Die heeft hij dus gevonden bij de HBO-raad, die waarschijnlijk toen al met hem in gesprek was over de opvolging van de vertrokken Frans Leijnse.

HOP, Hein Cuppen

Vertrek babyboomers wordt REDDING WERKLOZE STARTERS

Het tijdschrift Intermediair presenteerde eind 2004 zorgwekkende cijfers over de arbeidsmarkt van hoogopgeleide starters. Veertien procent van 20.000 ondervraagde hbo'ers en academici zit na bijna een jaar nog altijd zonder werk.

Volgens Intermediair is het op dit moment zeer moeilijk om een baan op niveau te vinden. Een werkloosheidspercentage van veertien procent is ongekend voor hoger opgeleiden. En starters die wel aan de bak komen, moeten het vaak doen met functies waarvoor ze overgekwalificeerd zijn. Ook het salaris van de starters nam af: hbo'ers in hun eerste arbeidsjaar verdienden gemiddeld 23.795 euro. Dat is 2,6 procent minder dan de lichte dalende lijn die vorig jaar werd onderzocht. Lang zal de malaise niet duren als we de Raad voor Werk

en Inkomen mogen geloven. In 2006 begint de grote uitstroom van de babyboomers, die op veel plaatsen in de arbeidsmarkt flinke gaten zal slaan. Met name in de zorg, het onderwijs en de chemie zullen personeelstekorten ontstaan. Volgens de Raad wordt het daarom zaak de half miljoen thuiszittende hbo'ers en academici tot werken te verleiden. Een meting van het adviesorgaan van het ministerie van Sociale Zaken zou uitwijzen dat 130.000 mensen uit die groep wel voor een baan te porren zijn.

HOP, Thijs den Otter

NIEUWS

Eigen risico ziektekosten studenten stijgt met 200 euro

Ook studenten krijgen dit jaar te maken met een hoger eigen risico bij de ziektekostenverzekering. Het eigen risico gaat omhoog van 50 naar ruim 250 euro. Studentenbond LSVb vindt dat onacceptabel en de SP heeft inmiddels Kamervragen gesteld.

Volgens de LSVb treft de maatregel 170.000 studenten met een particuliere verzekering. De bond vindt het vreemd dat andere bevolkingsgroepen met een vergelijkbaar verzekeringspakket worden gecompenseerd, maar studenten niet. Volgens een woordvoerder van het ministerie van Volksgezondheid komt dit omdat studenten al een aangepaste premie betaalden. De verhoging van het eigen risico van studenten heeft alles te maken met de zogenaamde no-claim regeling die het kabinet eind 2004 instelde. Iedere Nederlander heeft een eigen risico van ongeveer 250 euro. Mensen die weinig of geen gebruik maken van zorgverlening krijgen hun geld – of een deel daarvan – aan het einde van het jaar terug. Uit een berekening van het ministerie zou blijken dat studenten er dit jaar gemiddeld 70 euro op achteruit gaan. 'Omdat dit koopkrachtverlies bij alle lage inkomensgroepen wordt veroorzaakt, vindt het kabinet dit acceptabel.' Overigens wijst de woordvoerder er op dat 2005 een overgangsjaar is. 'In 2006 wordt de basisverzekering weer ingevoerd en daarvoor is inmiddels een compensatiefonds in het leven geroepen. Dan wordt alles weer anders. Ook voor studenten.'

HOP, Thijs den Otter

Veel nieuwe HO-vrouwen in Onderwijsraad

Bij de vernieuwing van de Onderwijsraad is een groot aantal vrouwen uit het hoger onderwijs benoemd. Naast oud-cvb lid van de UU, B.E. van Vught Tijssen, en Prof. G.T.M. ten Dam van de lerarenopleiding van de UvA is de directeur van de School of Economics van Inholland, L.E. Callender, nieuw benoemd. Opvallend en ook nieuw is het eerste cvb-lid van een gecombineerd wo-hbo-bestuur, mw A.S. Roeters van VU-Windesheim. Herbenoemd zijn onder meer wethouder Aboutaleb van Amsterdam en de econome Prof. H. Maassen van den Brink.

Bron: www.scienceguide.nl

Van der Hoeven haalt stofkam door onderwijswetgeving

Van de vijftienhonderd wetten en regelingen die het ministerie van OCW kent, zijn er per 1 januari 612 geschrapt. Dat heeft minister Van der Hoeven de Tweede Kamer laten weten.

De geschrapte regels zijn vaak achterhaald, overbodig en dus al jaren niet meer gebruikt. Desondanks zorgen ze voor een onoverzichtelijk onderwijslandschap. Vandaar dat Van der Hoeven de actie 'OCW Ontregelt' in het leven riep. Uiteindelijk moet deze operatie voor de buitenwacht – bijvoorbeeld universiteiten, studenten, musea – vijftientwintig procent reductie van de regeldruk opleveren.

HOP, Thijs den Otter

'Terug naar vroeger is niet de oplossing'

DE PUZZEL VAN HET VMBO

De tijd dat het hbo zich vooral richtte op havo-leerlingen is voorbij. Ook het vmbo levert nu potentiële hbo-studenten. Maar het kleine broertje van het hbo worstelt met grote problemen. *Profielen* sprak erover met de lectoren van de kenniskring Versterking Beroepsonderwijs. 'Het vmbo staat voor een enorme opdracht.'

Rotterdam heeft de laagst opgeleide bevolking van alle grote steden in Nederland. Een stad die de tweede wereldhavenstad is en een heel jonge bevolking heeft, kan zich dat niet veroorloven. De kenniseconomie vraagt om goed opgeleide mensen, en dus moeten meer jongeren kiezen voor een opleiding aan het hbo. Aan havisten alleen hebben we niet genoeg, de aanwas moet ook uit het vmbo-mbo komen.

Dat is ook uitdrukkelijk wat het Rotterdamse college van B en W wil. Maar de werkelijkheid is hier nog ver van verwijderd. Alleen al de ongediplomeerde schooluitval is schrikbarend hoog in vergelijking met het landelijk gemiddelde. Niet alleen komen de vmbo'ers vaak niet op het hbo terecht, ze haken al af voordat ze goed en wel een beroepsdiploma van het mbo op zak hebben. In de lagere opleidingsniveaus van het mbo is de uitval in Rotterdam 86 procent, tegen landelijk 44 procent. In de hogere regionen gaat het om 65 procent tegen landelijk 34 procent.

Ook het hoger beroepsonderwijs kent in Rotterdam een veel hogere uitval. 48 Procent van de studenten verlaat hier de hbo-studie zonder diploma. Landelijk is dat 'maar' 35 procent. En van de leerlingen in het vmbo schaarde de Rotterdamse Onderwijsmonitor maar liefst 47 procent onder de noemer 'zorgleerling'. Deze kinderen hebben leer- of opvoedingsproblemen, of allebei, en kunnen zonder extra zorg school nooit afmaken.

Met name de laatste onderwijsvorm, het vmbo, staat niet aflatend onder druk. De ene onheilsprefetie na de ander wordt over het vmbo uitgespro-

ken. Steeds vaker klinkt de mening dat de oude ambachtsschool en mavo weer in ere moeten worden hersteld. Het vmbo is een flop; te moeilijk voor veel kinderen, te overladen met grootstedelijke problematiek, het afvoerputje van het onderwijs. En dat terwijl een ruime meerderheid van 60 procent Nederlandse tieners op een vmbo zit.

ambachtsschool

Theo Magito en Jan Streumer zijn lector bij de recent gestarte kenniskring Versterking Beroepsonderwijs. De kenniskring zal in deze roerige tijden een bijdrage leveren aan het versterken van de doorstroom vmbo, mbo, hbo. 'Het beroepsonderwijs, en met name het vmbo, staat voor een enorme opdracht', stellen Magito en Streumer. 'De puzzel van het vmbo is dat veel te veel maatschappelijke problemen op het bordje van de scholen terechtkomen. Spanningen, zoals die na de moord op Theo van Gogh, raken het vmbo harder dan andere onderwijsvormen. Daar komt bij dat het onderwijssysteem in het vmbo niet meer aansluit bij de kinderen van nu.'

Een constatering die bevreemding opwekt omdat het vmbo pas sinds 1999 bestaat. Het is niet aanmerkelijk dat de jongeren in vijf jaar drastisch veranderd zijn. Hoe dan ook, vele partijen zien het vmbo worstelen. En aangezien zo'n 480.000 Nederlandse kinderen elke dag naar een vmbo-school gaan, is er reden voor grote zorg. De VVD pleit bijvoorbeeld voor herstel van de oude ambachtsschool. Wat vinden de Rotterdamse lectoren van dit voorstel?

'Terug naar vroeger is niet de oplossing. Je hebt dan weliswaar weer een homogene groep in de klas, wat pedagogisch makkelijker te managen is, maar onderwijsinhoudelijk is het niet meer van deze tijd. Kennis verandert snel. Alleen een vak leren is niet genoeg. In de tijd van de klassieke ambachtsschool was de wereld van het beroep heel stabiel. Nu is de arbeidsmarkt superdynamisch. Daar moet je kinderen voor opleiden.'

Op dit moment krijgen alle vmbo-leerlingen een flinke dosis theorie en praktijk, verdeeld over verschillende vakken. Op die manier zijn jongeren niet meer te motiveren, stellen Magito en Streumer. Het onderwijs zal meer moeten vertrekken vanuit de jongeren. 'De opdrachten die ze uitvoeren moeten levensecht of reëel zijn. Het mooiste zou zijn als de beroepspraktijk opdrachten aanlevert en leerlingen ook in echte bedrijven ervaring kunnen opdoen. Leerlingen gaan daar in een groep mee aan de slag. En vanuit dat proces ontstaan leervragen: ze merken dat ze taalvaardigheid nodig hebben voor het opstellen van een brief, dat ze moeten kunnen organiseren en dat ze zonder rekenen geen goede begroting kunnen maken.'

De traditionele inrichting van het onderwijs in vakken en roosters verandert daarmee. De docent treedt meer en meer op als coach en speelt in op de leervragen die tijdens de opdracht naar boven komen. Hij is dan ook breder inzetbaar dan voor enkel zijn eigen vak. Het besef dat het onderwijs moet veranderen, is volgens Magito en Streumer heel breed gedragen. Ook de wijze van vernieuwen is breed geaccepteerd. 'Het heeft',

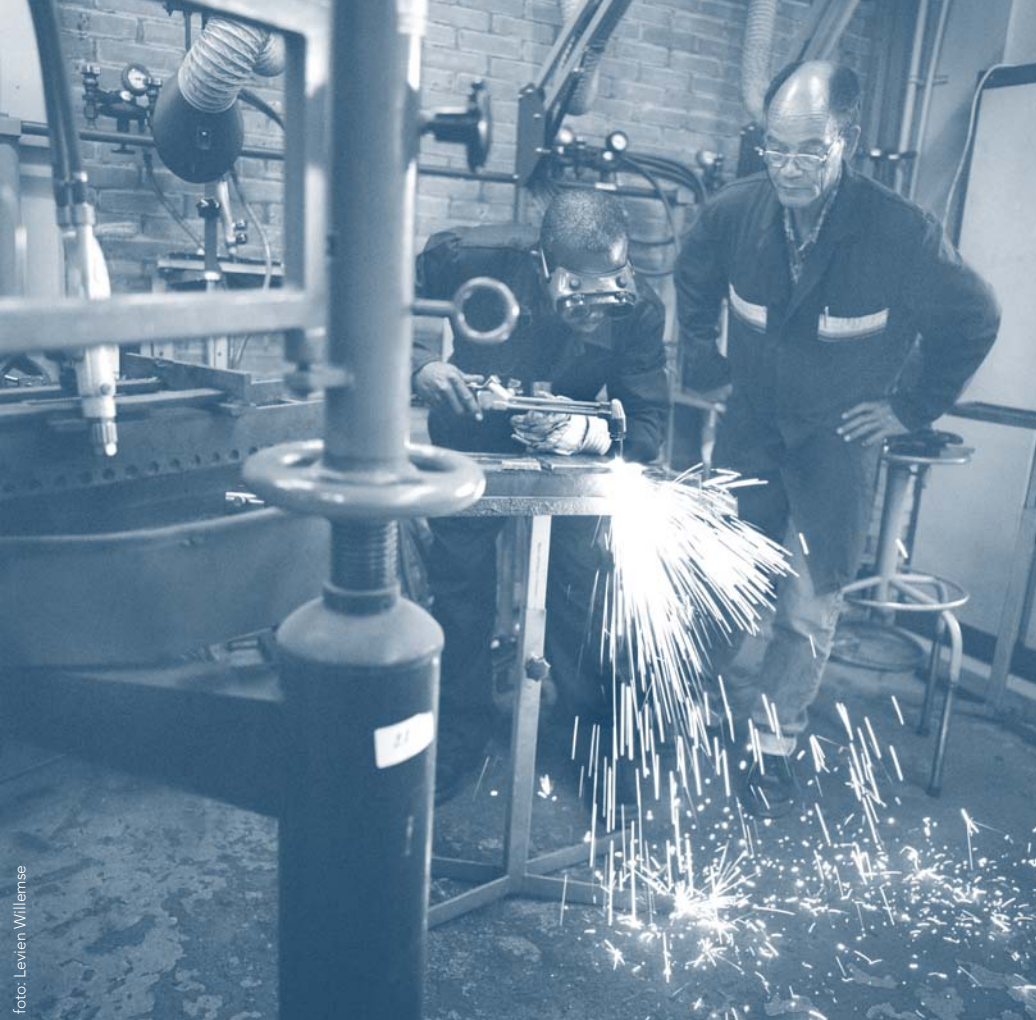

foto: Levien Willemse

stelt Magito, 'zelfs aspecten van een hype.' Magito houdt een krantenbericht uit het NRC Handelsblad omhoog met de kop *Vmbo is voor duizenden leerlingen te zwaar*. 'Kijk, dit soort berichten kun je met een andere inrichting van het onderwijs alleen niet de wereld uithelpen. Het is natuurlijk niet de oplossing voor alle problemen.'

uitval zwakke leerlingen

Het NRC-artikel noemt de uitkomsten van een onderzoek dat de Algemene Rekenkamer deed. Daaruit komt naar voren dat het vmbo zucht onder de grote groep zwakke leerlingen. Kinderen die voor de invoering van het vmbo naar het speciaal onderwijs gingen, zitten nu tussen alle andere kinderen in de klas. Volgens een schatting van het ministerie van Onderwijs heeft ongeveer twintig procent van alle vmbo-leerlingen extra zorg bij het leren nodig. 'De invoering van het vmbo, dat juist was bedoeld om iedere leerling aan een diploma te helpen, heeft er in de praktijk toe geleid dat veel van de zwakkere leerlingen voortijdig uitvallen', schrijft de krant.

Ook in reactie op dit probleem klinken vaak nostalgische sentimenten: scheid de zwakken van de sterken. Net als vroeger. 'De integratie van zorgleerlingen in het vmbo werkt inderdaad niet', reageren Magito en Streumer. 'Maar het is de

vraag of het nodig is om daar weer een aparte school voor op te zetten. De overheersende problematiek is namelijk gedragsproblematiek. Voor kinderen met alleen leerproblemen is de leerweg-ondersteunende leerweg van het vmbo de aangewezen richting. Daar hanteren ze een uitgebreid model van remedial teaching en hebben ze de kennis in huis om de kinderen goed te helpen. We hebben op zich geen moeite met het idee die leerwegen binnen het vmbo wat verder uit elkaar te leggen. Verder ligt er een uitstekend advies van de Taakgroep Basisvorming. Kinderen voelen zich de eerste twee jaar van het voortgezet onderwijs vaak verloren. Om hen een betere start te geven, stelt de taakgroep voor de samenhang tussen de vakken te versterken zodat er de eerste twee jaar meer in de lijn van de basisschool gewerkt kan worden. Je ziet wel meer van dit soort initiatieven. De onderwijskoepel LMC is bijvoorbeeld met een Juniorcollege gestart voor de theoretische leerweg van het vmbo.'

hbo'ers als buddy

Terug naar het hbo; het thuishonk van de lectoren. Wat kan het hbo als grote broer doen voor zijn worstelende kleine broertje? 'In de allereerste plaats: je stinkende best om heel goede docenten te leveren. De lerarenopleiding van de hoge-

school heeft een convenant getekend met de drie grote schoolbesturen in de stad, BOOR, LMC en CVO, waarin is afgesproken dat de opleiding van leerkrachten meer geënt zal zijn op de wensen van scholen. Maar het hbo kan ook op allerlei manieren de schakels in de beroepskolom (vmbo-mbo-hbo) stimuleren. De HR heeft zich daarom aangesloten bij de Regionale AAnpak Sluitende Trajecten (RAAT). Onze kenniskring doet twee projecten met RAAT. Zo willen we eerst maar eens beginnen met het monitoren van de doorstroom, want daarover zijn nog geen overzichtelijke gegevens. Daarnaast stimuleren wij duale trajecten mbo-hbo, waarin beter wordt samengewerkt zodat doorstroom soepeler verloopt en ook de aansluiting onderwijs-arbeidsmarkt verbetert. Met de kenniskring Opgroeien in de Stad werken we aan een plan om kwetsbare vmbo'ers en mbo'ers te laten begeleiden door hbo'ers. Het meeste wat je hebt als hogeschool zijn studenten. Zij zouden een klankbord kunnen zijn voor vmbo'ers: als buddy, als maatje.'

De kenniskring is verder bezig met de ontwikkeling van een Leerpark voor vmbo en mbo in Dordrecht. Daarin spelen leerbedrijven een belangrijke rol in het onderwijs. Ook in Zuidwijk, het hogeschoollaboratorium waar alle kenniskringen aan de slag zijn, hopen Streumer en Magito bij te dragen aan de te bouwen vmbo-campus.

Via al die initiatieven willen de lectoren het Rotterdamse beroepsonderwijs ondersteunen en prikkelen. Maar wat wel werkt en wat niet, is nog lang niet uitgekristalliseerd. 'Het ei van Columbus is nog niet gevonden. We zijn nu met zo'n tien à twaalf lectoren beroepsonderwijs in Nederland. En allemaal worstelen we met dezelfde thema's. Dit is nog maar het begin.'

Esmé van der Molen

De kenniskring Versterking Beroepsonderwijs houdt op 21 april zijn openbare les.

50 FIRST DATES: EEN LIJDENSWEG

★★★★★ een moetje!

★★★★ best lekker

★★★ vleesch noch visch

★★ 't is dat ik er een stukje over moet schrijven

★ kijken naar het testbeeld is een betere tijdsbesteding

Hoe irritant is het om een recensie keer op keer te moeten lezen? Hoe irritant is het om een recensie keer op keer te moeten lezen? Hoe irritant is het om een recensie keer op keer te moeten lezen?

Het antwoord op deze vraag is erg simpel: heel erg irritant. Toch wordt het middel van de herhaling in de film vaak toegepast. Best geslaagde voorbeeld is *Groundhog Day* waarin een voor zijn omgeving zeer onaangename weerman, na vele malen dezelfde dag keer op keer te hebben moeten beleven, uiteindelijk een beter mens wordt.

Was *50 First Dates* maar de helft zo grappig als die film, dan was het nog iets geworden. Het uitgangs-

punt is best aardig: aquariumbeheerder Henry Roth (Adam Sandler) gaat van vrouw tot vrouw en van leugen tot leugen totdat hij Lucy (Drew Barrymore) tegenkomt en de ware liefde denkt te hebben gevonden. Probleem is echter dat voor Lucy elke dag opnieuw begint omdat haar korte termijngeheugen, het gevolg van een auto-ongeluk, na elke dag gewist wordt. Henry moet Lucy dus elke dag opnieuw versieren, waarbij de ene dag de truc van de vorige opeens niet meer kan werken.

Het verloop van de film en het einde zijn in een romantische komedie bijna altijd voorspelbaar, maar in deze film ligt het er wel erg dik bovenop. Daar-

naast kent een 'romkom' ook bijrolspelers die de film een bepaalde kant opduwen en een toegevoegde waarde hebben. In *50 First Dates* irriteren deze echter, wat de lijdensweg slechts langer maakt. Tel daarbij op de geringe talenten van Sandler en de ramp is compleet. Slechts het optreden van Barrymore ontwapent, maar dat is niet voldoende om de irritatie weg te nemen, weg te nemen, weg te nemen.

Menno Siljée

Nederlandstalig afscheid

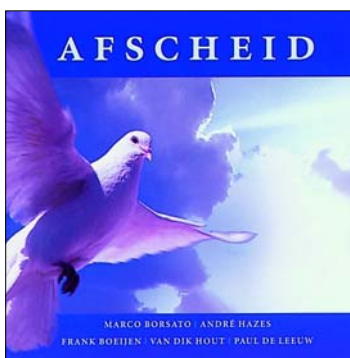

Een van de moeilijkste beslissingen die de familie na het overlijden van een nabestaande moet maken is de keuze voor de muziek die gedurende de herdenkingsplechtigheid gespeeld moet worden. De muziek moet immers iets zeggen over de smaak van de overledene, maar ook de aanwezigen moeten er geen aanstoot aan nemen.

Verzekeringsmaatschappij Dela loopt blijkbaar vaak tegen weifelende familieleden en vrienden aan en heeft een lijst met suggesties opgesteld. Deze lijst is gebaseerd op de gegevens die de maatschappij ontvangt van de crematoria in ons land. Daarnaast mogen ook de bezoekers van de website van Dela hun favorieten doorgeven. Zeer lange tijd gooide Mieke Telkamps *Waarheen*, waarvoor hoge ogen, maar modernere tijden vragen ook om modernere muziek. Opmerkelijk daarbij is dat de actualiteit blijkbaar een grote invloed heeft op de lijst. Als ware de gemiddelde herdenkingsbijeenkomst een kroeg, staat André Hazes met zijn *Vlieger* met stip op één. De katholieke achtergrond van een deel van de bevolking zorgt voor een tweede plaats voor het *Ave Maria*, terwijl Queen met het in dit kader wat wrange *Who wants to live forever* de top drie volmaakt.

De cd *Afscheid* concentreert zich echter op het Nederlandstalige aanbod. Dat is jammer, want daarmee is de cd niet een echte afspiegeling van de smaak van rouwend Nederland. En van de bijdragen van onder andere Karin Bloemen, Rob de Nijs en Gordon wordt een mens niet echt vrolijk. Toepasselijk gezien het onderwerp, maar de keuze wordt er niet makkelijker door.

Menno Siljée

Indrukwekkende muzikale erfenis van Ray Charles op dubbel-cd

Bij de uitreiking van de Oscars eind deze maand zal ook de film 'Ray' over het leven van soullegende Ray Charles hoge ogen gooien. Jamie Foxx speelt niet alleen de hoofdrol, nee, op sommige momenten lijkt het net alsof Charles zelf achter de piano zit. Net als het leven van Tina Turner, van wie het levensverhaal een aantal jaren geleden al werd verfilmd, is ook dat van Ray Charles er één waarvan het pad niet over rozen ging. Kind van een tienermoeder die hem afstond aan de vrouw van de echte vader (Jerry Springer zou toen al goede zaken hebben kunnen doen) werd blind nadat hij probeerde zijn halfbroer te redden van een zekere verdrinkingsdood.

Charles bleek echter op de blindenschool een zeer getalenteerde leerling die ook nog eens muzikale aanleg had, met name voor de piano. In 1953 nam

hij al zijn eerste plaat op, *Mess around*, een echte bluessong die echter nog weinig indruk maakte. Met *It should've been me* wist hij echter een top10-hit te scoren en daarna volgde de ene na de andere hit. Vijftig jaar na zijn eerste opname ging hij voor het laatst de studio in om een duettenalbum op te nemen. Kort daarna overleed hij op 74-jarige leeftijd.

Gedurende zijn leven was Charles niet een echt aangenaam persoon te noemen, maar de muzikale erfenis die hij achterliet was indrukwekkend. *Georgia on my mind*, *Hit the road Jack*, *Unchain my heart*, *You don't know me* en diverse covers van Beatlesliedjes: ze staan allemaal op de dubbel-cd *The definitive Ray Charles*, een betere keuze dan de veel duurdere en veel minder nummers bevatende soundtrack.

Menno Siljée

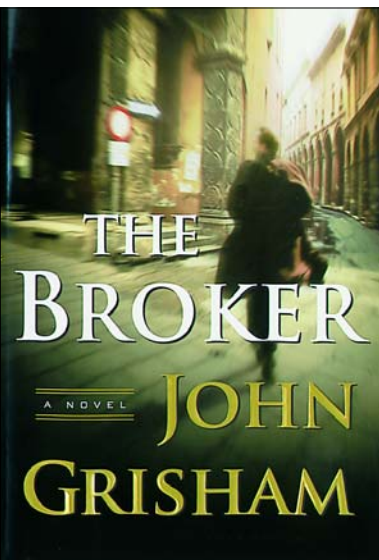
Oscar voor *The Aviator*?

Martin Scorsese is een regisseur met een forse staat van dienst in de filmwereld. Met films als *Goodfellas*, *The Gangs of New York* en *Raging Bull* heeft hij niet alleen zijn vakmanschap als verhalenverteller bewezen, maar ook zijn veelzijdigheid aangetoond. Ook dit jaar maakt Scorsese weer kans op de felbegeerde Oscar. Wat dat betreft was de Golden Globe, die zijn nieuwste epos *The Aviator* inmiddels al heeft

binnengesleept, een indicatie dat hij ook ditmaal weer hoge ogen gooit om een Academy Award binnen te halen. Tot grote frustratie van Scorsese greep hij al zes keer naast de bekendste filmprijs in Hollywood. Met *The Aviator* zou het dit keer weleens kunnen lukken, want zijn nieuwste film heeft maar liefst elf Oscarnominaties in de wacht gesleept. De film vertelt het levensverhaal van de excentrieke en fobische miljardair Howard Hughes (Leonardo DiCaprio). Geen voorbeeld van de krantenjongen die miljonair wordt, maar het al is bij zijn geboorte. Hij stort zich met een ziekelijk fanatisme op het maken van films en daarna vliegtuigen. Hierbij valt hij in alle kuilen: hij verlaagt zijn ethische grenzen om zijn films maar verkocht te krijgen, hij slaapt met elke vrouw die hij

tegenkomt en hij koopt politici om. Hughes heeft echter het probleem dat hij lijdt aan een steeds sterker wordende vorm van autisme. Hij maakt geen contact met mensen, zelfs niet met de twee grootste liefdes uit zijn leven, actrices Katherine Hepburn (Cate Blanchett) en Ava Gardner (Kate Beckinsale). Ze geven wel degelijk om hem, maar hij is uiteindelijk te veel bezig met zijn vliegtuigen. Deze dreigen zijn ondergang te worden, maar de harde zakenman in Hughes zorgt ervoor dat hij overeind blijft. Kortom, zo'n typische Hollywoodfilm die de leden van de Academy wel zal bekoren en Scorsese, verdiend, zijn eerste Oscar moet opleveren.

Menno Siljée

Nieuwe Grisham, **De Deal**, overtuigt niet helemaal

John Grisham is een grote naam in het genre *legal thrillers*. Sterker nog, sinds Grisham's *The Firm* heeft het genre pas voet aan de grond gekregen en zijn er vele navolgers gekomen. De hoofdpersoon in de boeken van de auteur is vaak een jonge intelligente advocaat, aan het begin van zijn carrière en daarom nog naïef. Grisham wist lange tijd dit trucje vol te houden en leverde braaf elk jaar in januari een boek aan. Totdat de boog minder strak gespannen kwam te staan en het uitgangspunt, loop van het verhaal en het plot een magnetronsmaak kregen: te veel van hetzelfde en weinig interessante wendingen. Wellicht geschrokken door de steeds slechter wordende kritieken, maakte de auteur opnieuw een fout. John Grisham werd van thrillerbrouwer een Serieuze Romanschrijver. Maar geen van

deze verhalen beklifde en nadat de recensenten het grijze archief ermee verrijkt hadden, wist Grisham het niet meer. Gelukkig is hij weer teruggekeerd naar de thriller en is de derde fase in zijn carrière een feit. In plaats van weer een jonge advocaat, is nu een vijftigjarige lobbyist van foute zaken de voornaamste figuur. In *The Broker* (De deal) is Joel Backman de eerste *bad guy* die onze sympathie moet zien te krijgen. De president van Amerika heeft Backman gratie verleend voor de fraudezaken waar hij bij betrokken was. De CIA zit echter achter de vrijlating en gebruikt Backman om kopers van militaire geheimen te lokken. Backman wordt voor dat doel in Bologna gedumpt en omgeturnd tot Italiaan. Met name de rijke beschrijvingen van Italië spreken tot de ver-

beelding en tonen de kracht van de thrillerschrijver. Maar de eindeloze exposés over de taallessen gaan op den duur sterk op de zenuwen werken. De pagina's die daaraan besteed zijn, hadden beter kunnen worden gevuld met de opbouw naar de climax op de laatste pagina's. Nu is toch het plot aanzienlijk magerder dan het boek verdient. Grisham is op de weg terug, maar overtuigt nog niet helemaal.

Menno Siljée

Film- en feitenfreaks

Elke dag surft Marie Louise Tabben over het internet, op zoek naar bizarre, handige en grappige sites. In *Profielen* kun je met haar mee surfen.

Eén van de meest informatieve sites op internet is IMDB. Filmfreaks zullen al weten waar deze vier letters voor staan: internet movie data base. Een Amerikaanse site, maar deze kijkt verder dan Hollywood. Nederlands cultuurgood als *Flodder*, *Nynke* en *Vet Hard* staan ook op IMDB.

IMDB is meer dan een lijstje films. Klik je op Theo van Gogh, dan krijg je een lange lijst met films die hij heeft gemaakt. Klik je op een van die films of series, dan krijg je weer alle acteurs die daarin meespeelden. Zo kunnen feitjesfreaks eindeloos verder klikken. Bekende quotes, titels van filmmuziek, bijzondere gastrollen: in het menu aan de linkerkant kun je bij elke titel door veel feitjes zoeken. Zie je dat iets niet klopt, dan kun je het aanvullen. Het duurt even voor jouw bijdrage is verwerkt, maar zo blijft de site

wel accuraat. Verder staan bij elke film recensies en kun je films ook beoordelen. Als je wilt weten of er nog topfilms zijn die je moet zien, zijn de vele hitlijsten nuttig: zo vind je de top 250 beste films volgens IMDB-bezoekers, de top 100 volgens vrouwen, de beste thrillers.

Wil je weg achter je pc en liever naar de bios, dan is filmtotaal een goede site. Een overzicht van alle films die in de vier Rotterdamse bioscopen draaien. Filmtotaal beperkt zich niet tot films op het witte doek: je ziet meteen of je beter thuis kunt blijven omdat er een goede film op de buis is. Veel bioscopen hebben elke week een verrassingsfilm die nog niet uit is. Welke titel dit is, is geheim. Op sneakpoint kun je voor een aantal bioscopen kijken, maar de Rotterdamse filmzalen houden hun sneak preview goed geheim, dit keer biedt internet geen uitkomst.

marielouisetabben@hotmail.com

Filmhemel: www.imdb.com met hitlijsten: www.imdb.com/Top/

Vanavond naar de film: www.filmtotaal.nl

Sneak: www.sneakpoint.nl

Smullen maar...

VISBALLETJES VAN BAKKELJAUW

Ook zo benieuwd naar wat anderen graag eten en gek op nieuwe recepten? In deze rubriek vraagt *Profielen* studenten en medewerkers naar hun favoriete recept.

Boekhoudkundig administratief medewerker Ruud Amatsetam kookt al jaren met veel plezier voor familie en vrienden. Voor *Profielen* heeft hij een visrecept met bakkeljauw, ook wel batjauw genoemd. Deze vis van de kabeljauwfamilie krijgt door een speciaal zoutings- en drogingsproces een bijzondere lekkere smaak. Omdat de vis vaak gebakken wordt noemt men het bakkeljauw. Je koopt het onder andere in Surinaamse winkels.

De bakkeljauw een half uur uitkoken in een pan met ruim water om te ontzouten, daarna fileren. Ondertussen de aardappelen koken en de knoflook, ui, selderij en bosuitjes fijnsnijden. De bakkeljauw mengen met de kleingemaakte aardappelen, het losgeklopte ei, de suiker en alle kruiden. Maak er balletjes van en frituur ze in een pan met hete olie. Slamat maken!

Joke Zuidervaart

Voor 4 personen heb je nodig:

- 1 pakje gezouten bakkeljauw
- 2 à 3 aardappelen
- 2 uien
- 2 tenen knoflook
- 3 takjes selderij selderie
- 3 bosuitjes
- 1 tl suiker
- 1 ei
- peper en zout
- olie

TIP: Lekker met Surinaamse broodjes

24 TOT EN MET 28 FEBRUARI ARTROTTERDAM

De internationale kunstbeurs voor actuele en hedendaagse kunst in de Cruise Terminal aan de Wilhelminakade met 72 deelnemers uit 11 landen. Geopend dagelijks van 11.00-19.00 uur. Zie voor meer info op www.artrotterdam.com.

26 FEBRUARI ZAPPEN DOOR DE SOUK

In het Wereldmuseum Rotterdam wordt een Marokkaanse Museumnacht gevierd met stand up comedy, henna lounge, dj, workshops Marokkaanse dans en de geuren en smaken van Marokko. Info op www.rotterdammuseumnacht.nl of www.wereldmuseum.rotterdam.nl/evenaar.html.

26 FEBRUARI LAIS

Drie Vlaamse meiden met een moderne kijk op folk hebben een verrassend repertoire van a capella liedjes tot groovy loops en samples. Te zien in het Theater Zuidplein. Meer info op www.theaterzuidplein.nl.

TOT EN MET 27 MAART ONE STEP BEYOND-THE MINE REVISITED

Een project in het centrum voor hedendaagse kunst Witte de With van Lukas Einsele. Samen met fotograaf Andreas Zierhut reisde hij naar mijnenvelden en andere gebieden in Angola, Afghanistan, Bosnië-Herzegovina en Cambodja en maakte daar foto's, beelden, teksten en interviews. Informatie op www.wdw.nl.

12 MAART DJ CAFÉ 078

Elke tweede zaterdag van de maand vanaf 21.00 uur organiseert 078 Productions in Dordrecht een DJ-café waar lokale DJ's uit de regio Drechtsteden elkaar kunnen ontmoeten en hun talenten kunnen laten zien. 12 Maart wordt gehosted by DJ Philogresz. Meer informatie op www.078productions.nl of www.popcentrale.nl.

Marloes Roetgerink (27)

... basketbalt in het Nederlands team en bij de Barendrechtse eredivisieclub CBV Binnenland. Gedurende vijf jaar combineerde ze haar sportcarrière met een studie commerciële economie aan een Amerikaanse universiteit. Omdat de Nederlandse mentaliteit haar meer aanspreekt dan de Amerikaanse keerde ze daarna terug. Ze werkte een tijdje als uitkeringsambtenaar maar koos toch weer voor een studie. 'Basketbal is beter te combineren met een studie dan met een baan, vooral met het Nederlands team erbij', vertelt de tweedejaars studente ergotherapie

- tic** Ik ben snoepverslaafd. Ik probeer me te beheersen maar dat is mijn zwakte. Vooral drop.
- trots op** Dat ik in Amerika die vijf jaar studie heb afgemaakt, m'n diploma heb gehaald. Die combinatie met sport vraagt best veel van je.
- bewondering voor** Mijn moeder en voor mensen die ondanks een beperking positief in het leven staan.
- vrijdagavond** Ga ik basketbal kijken in de sporthal, naar de bioscoop of zit ik gezellig met vrienden thuis op de bank.
- plek op school** De kantine op het Museumpark. Je hebt er van die gezellige zitjes. Daar zit ik dan met een aantal klasgenoten een hapje te eten, een beetje te ouwehoeren en naar mensen te kijken. In Kaatje P ben ik laatst een keer geweest en dat vind ik ook wel gezellig.
- plek in Rotterdam** De Koopgoot vind ik wel leuk. Ik hou van winkelen.
- wie bel je het meest** Mijn moeder. Om even alle roddels en nieuwtjes door te nemen.
- mooi aan mezelf** Mijn lengte. Het is heel makkelijk dat je altijd overal bij kunt. En daardoor kan ik als basketballer ook veel doen.
- vijf jaar geleden** Zat ik in Amerika. In San Angelo, Texas. Op de universiteit was ik bezig met studeren en basketballen.
- na m'n studie** Ga ik eindelijk aan het werk. Als ergotherapeut en dan het liefst bij een revalidatiecentrum. Het basketbal? Ik denk dat ik mijn carrière dan langzaam ga afbouwen.

MET DE VOLLEN BIJEN BOOT

foto: Levien Willemse

TEDOEN

Afgestudeerd in 1995

Zeger Reyers (39) studeerde aan de Willem de Kooning Academie

foto: Ronald van den Heerik

Zeger Reyers maakt installaties. Zijn objecten met paddestoelen zijn de bekendste. Vroeger bewaarde hij er niets van, nu fotografeert hij ze en die foto's waren van de zomer te zien bij Galerie Maurits van de Laar in Den Haag. Foto's van zijn werk maakte hij altijd al, maar hij zag ze nooit als werk op zich.

Reyers was 24 jaar toen hij aan de Willem de Kooning Academie (WdKA) begon, daarvoor was hij druk in de kraakbeweging en bezig met het organiseren van feestjes en festivals. Zijn eindexamenproject bestond eruit dat hij in de directiekamer van een voormalig bankgebouw de fauteuils had laten begroeiën met schimmels en paddestoelen. Dit bleef niet onopgemerkt en al gauw kreeg hij de naam 'Mushroom Man', want hij kon paddestoelen uit allerlei gebruiksvoorwerpen laten groeien, zoals platenspelers, rubberlaarzen en natuurlijk stoelen. De paddestoelstoel werd zijn handelsmerk.

Aan zijn studie autonome beeldende kunst denkt hij met gemengde gevoelens terug. Hij deed er vijf jaar over: 'Ik had er ontzettend veel moeite mee, het wilde maar niet lukken. Ik

was mateloos geïnteresseerd in kunst- en cultuurgeschiedenis. Ik verzamelde allerlei plaatjes, kasten vol, het werd een puinhoop. In het begin maakte ik er collages van, maar het bleven maar plaatjes. Het gevoel van $1+1=11$ kwam maar niet. Ik ben eerst een jaartje blijven zitten en een jaar later kreeg ik ook nog eens het advies om er maar helemaal mee te stoppen. Na die zomervakantie kwam ik terug. Mijn probleem was dat ik de lat te hoog wilde leggen. Ik heb toen mijn auto volgeladen met keukenapparatuur en mijn atelier omgetoverd tot keuken en ben gewoon gaan spelen met die spullen en ineens was het er. Ik kon een tomeloze werklust ontwikkelen. Als ik kan spelen in mijn atelier met de elementen waarvan ik houd, dan voel ik me een vrij mens.' Zijn carrière bleef niet beperkt tot Rotterdam en Den Haag. Reyers heeft zowel in binnen- als buitenland geëxposeerd en aan verschillende academies lesgegeven.

Over het beleid van overheidsinstanties als opdrachtgever is hij niet altijd gelukkig. 'Soms word je gevraagd om een schetsontwerp te maken voor een bepaalde situatie. Men wil iets, maar gaandeweg het proces kom je erachter dat ze eigenlijk helemaal geen kunst willen, maar een soort van aankleding. Dat is lastig, want men verwacht ook

nog dat je blij bent dat je daarvoor wordt gevraagd.' Ook over tentoonstellingsbeleid is hij niet echt positief: 'Behalve de kunstenaar verdient iedereen geld aan een tentoonstelling: Het gehele overkoepelende circuit, inclusief de grafisch vormgever en de suppoosten die tijdens de opbouw met de handen in de zakken je staan aan te staren. Er wordt gewoon over het hoofd gezien dat je ervoor moet werken: nadenken over ruimte, plannen en realiseren. De academie heeft me in die zin ook weinig geboden; er werd niet over gepraat wat een tentoonstelling is en wat voor zin dat heeft. Wat ze me wel leerden, is van wie of wat de toeschouwer is. Maar niet hoe je moet documenteren, budgetteren en hoe je projecten opzet. Ik vind dat academies er te weinig rekening mee houden dat de praktijk totaal anders is. Als kunstenaar ben je een kleine projectontwikkelaar en alleen met geestdrift kun je iets bereiken.'

Pauline Tonkens

Tip:

Buit je situatie uit en doe nooit niets

HET BIJBAANTJE VAN ...

Kim Cohen
22 jaar
tweedejaars
vrijtjdsmanagement

Waar werk je?

'In een kledingwinkel genaamd Stones/Ranx. We verkopen met name jeans, merken als G-star en Diesel. Ik werk er al vijfenhalf jaar, op sommige dagen heb ik de leiding over de hele winkel.'

Hoeveel uur per week?

'Normaal twintig uur. Als ik stage loop werk ik maar twaalf uur per week.'

Wat verdien je per maand?

'Ongeveer 500 euro.'

Waar geef je je geld aan uit?

'Alledaagse dingen, uitgaan, kleding, sigaretten. Ik woon nog thuis dus ik hoef geen huur of boodschappen te betalen.'

Kun je ervan rondkomen?

'Absoluut. Sparen lukt alleen nog niet echt, al zou ik dat wel wat meer willen doen.'

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een mooi hbo-salaris hebt?

'Ik wil heel graag een huis kopen ergens in Zuid-Holland. Ik wil niet huren, dan gooi je je geld alleen maar weg. Ik vind het niet eng om een hypotheek af te sluiten, ik ga na deze opleiding toch niet verder studeren maar een goede baan zoeken.'

Sabine Schipper

KUNSTPROFIELEN

Kunstbezit van de Hogeschool Rotterdam

Kunstenaar	Peter Otto
Titel	No 521
Aangekocht	1996
Formaat	h 78 x l 65 x r 42 cm
Techniek	Bronzen beeld op houten sokkel
Locatie	Gang 1e etage, laagbouw Museumpark